

Møte torsdag den 11. juni 2009 kl. 23.13

President: Sigvald Oppebøen Hansen

Dagsorden (nr. 49):

1. Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (ny regnskaps- og revisjonsordning mv.) (Innst. O. nr. 93 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 58 (2008–2009))
2. Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og enkelte andre lover (samleproposisjon) (Innst. O. nr. 107 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 72 (2008–2009))
3. Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i finansieringsvirksomhetsloven og enkelte andre lover (kapital- og organisasjonsformer i sparebanksektoren mv.) (Innst. O. nr. 102 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 75 (2008–2009))
4. Innstilling fra næringskomiteen om lov om tjenestevirksomhet (tjenesteloven) (Innst. O. nr. 82 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 70 (2008–2009))
5. Innstilling fra næringskomiteen om lov om endringer i sjøloven (registrering og rettsvern for pant i skrog m.m.) (Innst. O. nr. 91 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 85 (2008–2009))
6. Innstilling fra næringskomiteen om lov om endringer i akvakulturloven (Innst. O. nr. 88 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 77 (2008–2009))
7. Referat

Sak nr. 1 [23:13:14]

Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (ny regnskaps- og revisjonsordning mv.) (Innst. O. nr. 93 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 58 (2008–2009))

Presidenten: Etter ønske frå finanskomiteen vil presidenten gjere framlegg om at taletida blir avgrensa til 5 minutt til kvar gruppe og 5 minutt til statsråden.

Vidare vil presidenten gjere framlegg om at det ikkje blir gjeve anledning til replikkar etter dei enkelte innlegga, og at dei som måtte teikne seg på talarlista utover den fordelte taletida, får ei taletid på inntil 3 minutt.

– Det blir sett på som vedteke.

Hans Olav Syversen (KrF) [23:14:03] (ordfører for saken): Vi har delvis hatt denne debatten allerede i Stortinget i forbindelse med et representantforslag fra Venstre, så jeg skal begrense debatten så langt det er mulig. Men noen ord er allikevel på sin plass.

I proposisjonen fremmes forslag om endringer i sentralbankloven. Det foreslås å lovfeste regnskaps- og bokføringsregler for banken, å innføre en ekstern revisjonsordning samt å stille krav om internrevisjon. Videre foreslås å lovfeste representantskapets og hovedstyrets tilsyns- og kontrollansvar.

Komiteen er enig i det meste av det departementet foreslår, ikke minst at styrings- og kontrollstrukturen for Norges Bank må utvikles i tråd med beste internasjonale praksis og anerkjente prinsipper for god virksomhetsstyring og god sentralbankstyring. Komiteen mener for øvrig at en styringsstruktur for kapitalforvaltningen av høyeste internasjonale klasse, med klare mandater og rollefordeling, tett oppfølging og kontroll samt gode offentlige rapporteringsrutiner – og det understreker jeg – er en nødvendig premisse for å sikre bred tillit til selve forvaltingsmeldingen.

Så har det vært spørsmål – og det er her divergensen kommer – om hvem som skal stå for revisjonen. Flertallet går, i tråd med representantskapets og Regjeringens anbefaling, inn for at man får en ekstern revisor, og at det selvfølgelig bør være en som har bred kompetanse i å forvalte den type fond vi her for en stor del snakker om.

Vi har også merket oss at Riksrevisjonen har skrevet brev både til kontroll- og konstitusjonskomiteen og til finanskomiteen, der de gir uttrykk for at de ønsker seg revisjonsoppdraget. Når flertallet ikke har gått inn på den ordningen, henger nok det sammen med at Riksrevisjonen p.t. ikke har den kompetansen som er nødvendig. De må i tilfelle få den utenfra, og da er det spørsmål om det er noe bedre enn en revisjon utført av de selskaper som faktisk har noe å sammenligne med, og som ikke minst kan bidra til en korrekt verdifastsettelse.

Vi merker oss også at dette er den samme ordningen som Folketrygdfondet har, og som Riksrevisjonen i sin tid anbefalte for det fondet. Men like fullt har Riksrevisjonen ansvar for å gjennomføre forvaltningsrevisjon av finansministerens myndighetsutøvelse overfor Norges Bank samt å revidere verdien i statsregnskapet på posten Statens pensjonsfond – Utland. Vi understreker betydningen av at begge disse oppgavene blir gjennomført med høy kvalitet, og legger til grunn at Riksrevisjonen fortsatt vil ha full adgang til å innhente den informasjonen fra både Finansdepartementet og Norges Bank som Riksrevisjonen selv mener er nødvendig i disse sakene for å kunne løse sitt oppdrag på en tilfredsstillende måte.

Avslutningsvis er det grunn til å merke seg at en samlet komité mener det kan være hensiktsmessig at departementet i neste års forvaltningsmelding belyser nærmere hvilke fordeler og ulemper som dagens organisering av det operative forvaltningsansvaret innen Norges Bank har, sammenlignet med en forvaltningsorganisasjon ledet av et styre direkte utpekt av Finansdepartementet. Vi har hatt en ordening, og den har fungert. Men det er også med jevne mellomrom god grunn til å se på om dette er en ordening vi også skal ha for fremtiden, og det oppdraget til Regjeringen står altså en samlet komité bak.

Med dette anbefaler jeg komiteens innstilling.

Alf E. Jakobsen (A) [23:18:28]: Jeg skal ikke gjenta det som saksordføreren har redegjort for på en utmerket måte. Jeg vil bare vise til at vi har debattert denne saken tidligere i uken i forbindelse med St.meld. nr. 20 for 2008–2009 og dokumentforslaget fra Venstre.

Jeg har likevel lyst til å knytte noen kommentarer til den konkrete saken, og jeg vil også vise til at finanskomiteen har avvirket en egen høring med representantskapet i Norges Bank i denne saken og fått en klar tilbakemelding om at de ikke har motforestillinger til de foreslåtte endringene. Jeg vil også peke på at de under høringen støttet Regjeringens forslag om at dagens ordning, der representantskapet oppnevner en sentralbankrevisor som formelt er ansatt i banken, skal oppheves.

Så over til det som gjorde at jeg ønsket å ta ordet, og det er at det er ulikt syn i spørsmålet om endringer med hensyn til eksterntrevisjon, der Fremskrittspartiet og Venstre har merknader og forslag om at Riksrevisjonen skal ha ansvaret for revisjonen.

Jeg har her lyst til å belyse historikken litt. Stortinget har valgt å lovfeste at representantskapet i Norges Bank skal være kontrollorganet for sentralbanken. Det er etter min mening sentralt at det organet som skal godkjenne regnskapet, har rett til å oppnevne revisor og også skal kunne stille krav om hvordan revisoroppdraget skal gjennomføres. Det er videre slik at sentralbankloven fastsetter at det samme representantskapet skal føre tilsyn med bankens drift, føre tilsyn med at reglene for bankens virksomhet blir fulgt, og sist, men ikke minst, fastsette bankens regnskap. For meg virker det unaturlig at Riksrevisjonen både skal revidere Finansdepartementet på vegne av Stortinget, og samtidig utføre revisjonsoppgaver Finansdepartementet har bedt representantskapet om å få utført. Etter min mening er det prinsipielt betenkelig og ikke riktig at departementet skal gi oppdrag til sin «egen» revisor. Er ikke dette uheldig, så vet ikke jeg.

Jeg vil også vise til at Folketrygdfondet, som er ansvarlig for den operative delen av forvaltningen av Statens pensjonsfond – Norge, har samme ordning med eksternt valgt revisor. Da det ble opprettet som særlovsselskap, valgte Stortinget å overføre revisjonsansvaret fra Riksrevisjonen til eksternt valgt revisor.

Så vil jeg avslutningsvis vise til Riksrevisjonens brev til Finansdepartementet 15. mars 1984, der Riksrevisjonen gikk inn for en ordning med eksternt valgt revisor i sin høringsuttalelse til dagens sentralbanklov. Det vil si at den foreslåtte revisjonsordningen er i samsvar med det som Riksrevisjonen tok til orde for den gang. Helt konkret sier Riksrevisjonen at man antar at revisjonen i Norges Bank bør organiseres på samme måte som for de øvrige statsbankene. For disse har man en ordning med eksternt valgt revisor som er ansvarlig for revisjonen. Og da er mitt spørsmål: Hva er det som er så prinsipielt forskjellig?

Jeg vil helt til slutt anbefale Odelstinget å støtte komiteens innstilling.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [23:22:18]: La meg aller først takke saksordfører for en god redegjørelse for saken.

Fremskrittspartiet mener det er helt avgjørende at styringsstrukturen for kapitalforvaltningen i Norges Bank er av høyeste internasjonale klasse med klare mandater og klar rollefordeling, tett oppfølging og kontroll samt gode offentlige rapporteringsrutiner. Dette er helt nødvendig for å sikre bred tillit til forvaltningsmodellen. Fremskrittspartiet støtter derfor de fleste av de lovendringsforslagene Regjeringen legger frem i denne proposisjonen.

Dagens revisorordning, der representantskapet oppnevner en sentralbankrevisor som formelt er ansatt i banken, imøtekommer ikke kravene nevnt ovenfor, og Fremskrittspartiet er enig i at denne ordningen bør opphøre.

Fremskrittspartiet deler imidlertid ikke flertallets syn om at revisjonen av Norges Bank bør foretas av en ekstern revisor. Vi mener tvert imot at Riksrevisjonen som kompetent organ bør overta revisjonen av banken. Fremskrittspartiet viser i den forbindelse til riksrevisjonsloven § 9, hvor det presiseres at Riksrevisjonen har ansvar for revisjon av statsregnskapet og alle statlige fond. Da den vesentligste del av statens kapital forvaltes av Norges Bank, mener Fremskrittspartiet at en helhetlig revisjonsordning under Riksrevisjonen best vil bidra til den nødvendige innsikt, forståelse og rapportering til oppdragsgiver. Riksrevisjonen vil, som ansvarlig revisor for Norges Bank og Statens pensjonsfond – Utland, sørge for tilknytning til internasjonal finansfaglig revisjonsekspertise tilsvarende dagens ordning i Norges Bank.

Fremskrittspartiet mener en slik ordning bedre vil ivareta Stortingets mulighet til å kontrollere at bankens virksomhet utøves i samsvar med Stortingets vedtak og forutsetninger.

Jeg tar dermed opp forslag nr. 1, som Fremskrittspartiet fremmer sammen med Venstre. Jeg vil gjøre oppmerksom på at det er en feil i overskriften i forslaget. Det står: «Ny § 30 skal lyde». Det skal stå: «Ny § 30 a skal lyde». Det har jeg fått beskjed om å meddele.

Presidenten: Representanten Christian Tybring-Gjedde har teke opp det forslaget han refererte til.

Jan Tore Sanner (H) [23:24:37]: Jeg har også bare noen få merknader. Jeg viser til debatten i Stortinget om dette temaet, og takker saksordfører både for godt arbeid med innstillingen og for innlegget, som jeg gir min tilslutning til.

Jeg har bare noen få merknader fra Høyres side. Vi ser på det som nå legges frem, som en videreføring av et moderniseringsarbeid som har foregått både under denne og under den forrige regjering. Vi fremmer imidlertid et konkret forslag om at det skal utpekes et eget styre for Statens pensjonsfond – Utland. Vi mener at fondets størrelse tilsier at det bør være et eget styre for fondet som får den adekvate eller hensiktsmessige kompetanse samlet i sitt styre. Vi mener at oppgavene er så forskjellige at det vil være en fordel å ha et eget styre for Statens pensjonsfond – Utland.

Høyre tar sammen med Venstre opp spørsmålet om oppnevningssakspraksisen til representantskapet. Her er det ikke naturlig å fremme et forslag, i og med at det er

Stortinget som oppnevner representantskapet. Vi påpeker imidlertid at dagens oppnevningspraksis kan innebære at representantskapet ikke får den samlede og nødvendige kompetanse som oppgavene for representantskapet skulle tilsi. I og med at det er den enkelte partigruppe som oppnevner sine medlemmer, har vi ingen garanti for at representantskapet samlet sett får den kompetansen som det bør ha. Vi varsler derfor at Stortinget bør drøfte dette når medlemmer til representantskapet skal oppnevnes i neste runde, slik at man eventuelt kan vurdere om det bør være en annen praksis for oppnevning.

Med dette tar jeg opp forslaget som Høyre fremsetter sammen med Venstre.

Presidenten: Representanten Jan Tore Sanner har teke opp det forslaget han refererte til.

Heikki Holmås (SV) [23:27:29]: Jeg skal ikke si så mye. Jeg vil bare vise til den debatten vi hadde tidligere og henvise til det saksordføreren var inne på, nemlig at Riksrevisjonen har en selvstendig mulighet til å gå inn og revidere forvaltningen og har ansvaret for det, etter oppdrag gitt av oss. Riksrevisjonen har jo gjennomført en forvaltningsrevisjon senest for noen få år tilbake, i fjor eller i forfjor, knyttet til deler av forvaltningen og investeringsstrategien. Jeg ønsker for all del Riksrevisjonen hjertelig velkommen til – jeg synes det er positivt – med jevne mellomrom å gjøre en jobb i forhold til å se alle de innspillene vi gir og det regelverket vi fastsetter når det gjelder Statens pensjonsfond, og at de følger opp det ansvaret hvis de synes det er behov for det.

Når det gjelder forslaget fra Høyre og Venstre, vil jeg bare si at jeg synes det er et litt merkelig forslag. Vi har sagt at vi skal ha en diskusjon framover om strukturen og forvaltningen generelt. Det lå i den diskusjonen vi hadde om Statens pensjonsfond. Men å opprette to styrever som skal sitte over samme organ – Norges Bank – og konsentrere seg om to forskjellige ting, slik at direktøren i Norges Bank skal forholde seg til to forskjellige styrever i forskjellige saker, synes jeg er et underlig forslag, og det vil bli uryddig. Men vi har god mulighet til å diskutere bredt og i vid forstand hvordan vi kan sørge for at pensjonsfondet under Norges Bank drives på best mulig måte i tiden som kommer, og hvordan det skal skje etter hvert som pensjonsfondet vokser seg større og større. Det er en oppgave av formidabelt annerledes karakter enn da Norges Bank overtok ansvaret på 1990-tallet. Så den diskusjonen ønsker jeg vi skal ha i tiden som kommer, akkurat som vi gjorde under pensjonsfonddebatten tidligere. Men jeg synes at det forslaget Jan Tore Sanner fremmer på vegne av Høyre og Venstre, er et underlig forslag.

Statsråd Kristin Halvorsen [23:30:19]: Jeg kan neppe påta meg oppgaven å bringe noe nytt inn i debatten som ikke har vært berørt tidligere, enten av saksordføreren – som jeg synes på en utmerket måte gikk igjennom flertallets syn på Regjeringens forslag – eller av de talerne som har hatt ordet på vegne av regjeringspartiene. Men det er verdt å merke seg at på de aller fles-

te punktene i denne saken er det bred enighet i Stortinget.

Først vil jeg kvittere ut det ønsket som en samlet komité har, om å gå igjennom argumentasjonen for hvorfor forvaltningen av Statens pensjonsfond – Utland er lagt til Norges Bank. Det synes jeg det er rimelig og nødvendig å gjøre. Vi har gode erfaringer med å organisere arbeidet med Statens pensjonsfond slik de gjør det. Vi har gode erfaringer med at det er Norges Bank som forvalter fondet, men man skal alltid sørge for å begrunne de hovedvalg som er foretatt når det gjelder fondet, og på en slik måte at det er størst mulig eierskap til organiseringen av det. Jeg ser fram til å kunne legge fram en vurdering av disse spørsmålene på et senere tidspunkt.

Så til de to spørsmålene der det er en uenighet i komiteen. Det ene dreier seg om hvem som skal være den eksterne revisoren for Norges Bank. Fremskrittspartiet og Venstre har foreslått Riksrevisjonen. Bakgrunnen for å fremme denne saken er at vi ser at det er en krevende organisering når det gjelder tilsyn og kontroll med og revisjon for Norges Bank, og at det har vært behov for både å klargjøre og å tydeliggjøre hva som er de ulike ansvarsområder – men også å sørge for at man har en ekstern revisor. Det er bred enighet om at man ikke kan ha en revisor for Norges Bank som er ansatt i Norges Bank.

Det jeg oppfatter er svakheten i forslaget om å gi Riksrevisjonen i oppdrag først å være ekstern revisor for Norges Bank og deretter ha revisjonsansvar med hensyn til forvaltningsrevisjonen som gjelder Finansdepartementet, er at forslagsstillerne glemmer at det er et representantskap i Norges Bank som har tilsynsansvaret for Norges Bank – det er hjemlet i Grunnloven § 75 c, hvis jeg ikke husker helt feil, at man skal ha den typen tilsyn – og det gir uklare oppfatninger om hva som er representantskapets rolle, stilt opp mot Riksrevisjonens rolle, for Riksrevisjonen er også Stortingets organ. Derfor mener jeg det er viktig å styrke representantskapets tilsyn, ved at deres revisjonsansvar understrekes slik vi nå organiserer det. Jeg er veldig glad for at det er bred enighet i Odelstinget om denne saken.

Så til spørsmålet om styret og det å ha to styrever i en institusjon. Her er jeg enig med representanten Holmås, som har vært inne på dette. Det har også mange andre. Jeg tror det er meget krevende å ha to sidestilte styrever for ulik virksomhet samlet i én institusjon. Det er bakgrunnen for at dette ikke er fremmet. Det er viktig og riktig å sørge for at hovedstyret har nødvendig kompetanse til å utføre dette oppdraget. De knytter også til seg ekstern kompetanse for å kunne gjøre jobben skikkelig.

Jeg skal ikke blande meg inn i hvordan Stortinget utnevner representantskapet – eller hva man legger vekt på når man setter sammen representantskapet. Men innlegget fra Jan Tore Sanner understreker jo nettopp at representantskapet er Stortingets organ, et organ som fører tilsyn med Norges Bank, med bakgrunn i oppdrag gitt i Grunnloven. Det understreker vel egentlig også det dilemmaet man kommer i hvis man ønsker at Riksrevisjonen skal være ekstern revisor i dette spørsmålet.

Presidenten: Fleire har ikkje bedt om ordet til sak nr. 1.

(Votering, sjå side 853)

Sak nr. 2 [23:35:18]

Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og enkelte andre lover (samleproposisjon) (Innst. O. nr. 107 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 72 (2008–2009))

Gjermund Hagesæter (FrP) [23:36:06] (ordfører for saka): I denne proposisjonen blir det fremma forslag om nye føresegner og endringar av føresegner i ei rekkje lovar på finansmarknadsområdet.

For det første blir det foreslått ei ny føresegn i verdipapirfondloven som opnar for samanslåing av verdipapirfond. Vidare blir det foreslått endringar i forsikringsverksemdsloven, med sikte på å betre konkurransen i marknaden for fripolisar, pensjonskapitalbevis og individuelle pensjonsavtalar.

Det blir også forslått ei endring i rekneskapsloven, som inneber at børsnoterte føretak som ikkje utarbeider konsernrekneskap, skal ha plikt til å utarbeide årsrekneskap i samsvar med internasjonale rekneskapsstandardar. Vidare blir det foreslått å ta inn i sentralbankloven og banksikringsloven ei presisering av at kravet i finansavtaleloven § 45 om samtykke frå låntakar dersom lånefordringa blir pantsett eller avhenda, ikkje skal gjelde ved pantsetting eller avhending av lånefordringa til Norges Bank og Bankenes sikringsfond. Det blir foreslått enkelte tekniske endringar i verdipapirfondloven kapittel 6. Det blir vidare foreslått ei teknisk endring i føretakspensjonsloven og i innskottspensjonsloven som skal sikre at det er samsvar mellom den plikta føretaket har til å opprette pensjonsordning etter lov om obligatorisk tenestepensjon, og det tilgjengelege føretakspensjonsloven og innskottspensjonsloven gir til å opprette pensjonsordning.

Etter ønske frå Kredittilsynet blir det foreslått at Kredittilsynet skiftar namn til Finanstilsynet for betre å reflektere tilsynets verksemd, sidan tilsynet omfattar både bank-, forsikrings- og verdipapirverksemd.

Det er brei einigheit i komiteen, og alle vedtaka er samrøystes, men det er nokre merknader der det er nokre skilnader mellom opposisjon og posisjon i den eine merkna- den, og mellom Framstegspartiet og resten i den andre.

Den første merkna- den gjeld kapittel 2, samanslåing av verdipapirfond. Der har ein samla opposisjon peika på at det har gått lang tid for å få til denne lovendringa, og at ein er tilfreds med og glad for at det no har blitt fremma lovendringsforslag. Ein ønskjer òg at det tek til å gjelde så raskt som praktisk mogleg. Det har ikkje posisjonen gått inn på, men eg går ut frå at ein i alle høve les at dette er ein samla opposisjon, og at ein ønskjer at dette skjer så raskt som mogleg. Det kjem først og fremst av at bransjen er utolmodig, og at ein ønskjer å få dette på plass.

Så er det ein merkna- d i kapittel 8. Merkna- den omfattar dette med namneendring, frå Kredittilsynet til Finanstil-

synet. Heile komiteen er einig om dette, men det som ein er ueinig om her, kan kanskje oppfattast som ein liten bagatell. Det er dette som går på kostnadene til dette. Saksordføraren har sendt brev til Finansdepartementet og bedt om ei oversikt over kor mykje denne namneendringa kostar i kroner og øre. Det ein har fått som svar, er at «merkostnaden ved navneendring er derfor ikke betydelig». Det som det blir vist til, er at namneendringa skal skje samtidig med at tilsynet flyttar, og at det derfor ikkje blir store kostnader. Det hadde likevel vore ryddig og greitt å få ei stadfesting av kva dette kostar. Når Finansdepartementet ikkje ønskjer å seie kva dette kostar i kroner og øre, kan det kome av to ting. Det eine kan vere at Finansdepartementet ikkje har oversikt over kva det kostar. Det andre kan sjølvsagt vere at ein ikkje ønskjer å gå ut og informere Stortinget om det.

Framstegspartiet har likevel tillate seg å skrive ein merkna- d om at vi er litt i tvil om kva omgrepet «ikke betydelig» betyr i kroner og øre, men vi legg til grunn at kostnadene til namneendringa ikkje skal overstige 1 mill. kr. Dette er altså ikkje fleirtalet, dei andre partia, med på, og vi er framleis noko i tvil om kva omgrepet «ikke betydelig» betyr. Betyr det 5 mill. kr? Betyr det 10 mill. kr? Det kunne vore greitt å få oppklart det.

I alle høve står heile komiteen samla om vedtaka, og det er altså berre to merknader som skil komiteen i denne saka.

Presidenten: Fleire har ikkje bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, sjå side 855)

Sak nr. 3 [23:41:46]

Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i finansieringsvirksomhetsloven og enkelte andre lover (kapital- og organisasjonsformer i sparebanksektoren mv.) (Innst. O. nr. 102 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 75 (2008–2009))

Presidenten: Etter ønske frå finanskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir avgrensa til 1 time og 5 minutt, og at taletida blir fordelt slik på gruppene:

Arbeidarpartiet 20 minutt, Framstegspartiet 15 minutt, Høgre 10 minutt, Sosialistisk Venstreparti 5 minutt, Kristeleg Folkeparti 5 minutt, Senterpartiet 5 minutt og Venstre 5 minutt.

Vidare vil presidenten foreslå at det blir gjeve høve til replikkordskifte på inntil tre replikkar med svar etter innlegg av hovudtalarane til kvar partigruppe og fem replikkar med svar etter innlegg frå medlemmer av Regjeringa innanfor den fordelte taletida.

Vidare blir det foreslått at dei som måtte teikne seg på talarliste utover den fordelte taletida, får ei taletid på inntil 3 minutt.

– Det er sjå på som vedteke.

Alf E. Jakobsen (A) [23:43:11] (ordfører for saken): Denne lovproposisjonen og innstillingen fra finanskomite-

teen om kapital- og organisasjonsformer i sparebanksektoren som vi nå behandler i Odelstinget, er viktig, og det har vært en lenge etterlengtet sak. I hovedsak innebærer lovforslaget at det tas inn tre nye kapitler i finansieringsvirksomhetsloven, om sparebanker og finansinstitusjoner som ikke er organisert i aksjeselskaps form. Det moderniserte regelverket knytter seg til henholdsvis kapitalforhold og grunnfondsbevis, struktur- og foretaksendringer samt finans- og sparebankstiftelser.

Endringsforslagene har vært igjennom en lang og grundig prosess. Den bygger bl.a. på innspill fra Rammevilkårsutvalget nedsatt av Sparebankforeningen og senere Banklovkomisjonens innstilling, som ble avgitt i desember 2008. Det hører også med til historien at det våren 2008 var ute på høring et forslag til løsning ikke minst med hensyn til utvanningseffekten som ut fra innvendingene som kom i høringsrunden, ble trukket – bl.a. var innvendingene at utbyttebrørdningen, som var foreslått, kunne virke komplisert.

Det som nå fremmes fra Regjeringens side, har med andre ord vært gjenstand for en særdeles omfattende prosess, der ikke minst sparebanksektoren selv har kommet med konstruktive innspill.

Lovforslaget legger vekt på å sikre videreføring av tradisjonell sparebank og grunnfondsbevisbank som hovedmodeller i sparebanksektoren. I tråd med Soria-Moriaerklæringen har Regjeringen vært opptatt av at bl.a. sparebanker skal ha rammebetingelser for grunnfondsbevis som gjør at dette framstår som realistiske alternativ til aksjer. Fra sparebankhold er det generelt pekt på behovet for å utvikle regelverket om grunnfondsbevis, slik at kapitalinstrumentet blir bedre egnet til innhenting av kapital til sparebanker som har behov for ny egenkapital, dette enten som grunnlag for eller videreutvikling av virksomhet. Samtidig skal det fortsatt være mulig å omdanne en sparebank til aksjesparebank. Det foreslås en rekke endringer som skal bidra til å gjøre dagens grunnfondsbevis konkurransedyktig med aksjer.

Banklovkomisjonens forslag har fått bred tilslutning, og departementet har strammet opp forslaget på enkelte punkter i den proposisjonen som nå foreligger. Dette gjelder bl.a. Kredittilsynets mulighet til å gripe inn, prosedyrer for å melde og godkjenningsplikt i forhold til størrelsen på den samlede utbyttedelen. En målsetting med endringene er, som nevnt tidligere, at sparebanker og andre foretak som ikke er organisert i aksjeselskaps form, fortsatt skal kunne utgjøre et vesentlig innslag i det norske finansmarkedet. Gjennom disse lovendringene har en tilstrebet å legge til rette for rammevilkår som i praksis muliggjør foretaksendringer og strukturtilpasninger uten at det skal være påkrevet å gjennomføre omdanning til foretak i aksjeselskaps form.

Rammene for at en sparebank skal kunne omdannes til aksjeselskap, skal fortsatt være snevre. Departementet foreslår at det ved vurdering av om det skal gis tillatelse til omdanning, skal legges vekt på at sparebanker som hovedregel bør være organisert som vanlig sparebank eller sparebank med eierandelskapital. Et annet vesentlig element som skal vektlegges, er om og hvordan virksomheten

planlegges videreført lokalt. Det skal videre legges vekt på en konsesjonspraksis hvor transaksjoner med formål å restrukturere den eierløse kapitalen i sparebanker for kommersielle formål, kan avvises. Regelverket skal ikke legges til rette for at de store sentralt lokaliserte institusjonene skal kunne ekspandere ved å kjøpe opp innmaten i lokale sparebanker, for deretter å legge ned lokalkontorene.

Jeg vil også vise til at det presiseres i lovteksten at hovedbegrunnelsen for omdanning skal være behovet for egenkapital. Dette betyr igjen at konsesjonsmyndighetene må legge avgjørende vekt på om det vil være vanskelig å hente inn tilstrekkelig ny kapital gjennom egenkapitalsbevis, og at omdanning til aksjesparebank fremtrer som den mest hensiktsmessige løsningen. Dette krever en særskilt begrunnelse fra bankens side.

Det er også lagt stor vekt på at den lokale innflytelsen over sparebankenes virksomhet blir bevart, og ikke minst at den kapitalen som er opptjent over tid og avkastningen av denne, fortsatt skal komme det området hvor kapitalen er opptjent, til gode.

Et sentralt tema i lovendringene som har vært et av de vanskeligste temaene, har hatt som formål å løse det såkalte utvanningsproblemet, som bidrar til å svekke grunnfondsbevisets stilling. Utvanning innebærer at grunnfondsbeviserne andel av bankens totale kapital over tid reduseres i forhold til den eierløse kapitalen. Grunnen til at dette kan skje, er at det oftest utbetales relativt mer i utbytte enn det som utbetales som gaver. Den løsningen som departementet etter hvert har kommet til, og som har bred tilslutning, er at utbyttedeler heretter skal fastsettes under ett for de to eiergruppene. Dette betyr at hver gruppe disponerer en like stor andel av overskuddet som utbyttedeler.

Fra komiteens side er det gjennomført en åpen høring der proposisjonens forslag fikk bred tilslutning. Etter høringen er det fra flere hold, bl.a. fra Gjensidige, kommet innspill om at begrepet «eierandelsbevis» bør erstattes med «egenkapitalbevis». Dette er senere også støttet av representanter fra Sparebankforeningen. Begrunnelsen fra Gjensidige har bl.a. vært at de i undersøkelser har fått tilbakemelding om at begrepet «egenkapitalbevis» markedsmessig er å foretrekke framfor begrepet «eierandelsbevis». Dette begrepet som nå foreslås, er også i tråd med det som Banklovkomisjonen foreslo. Begrepet har vært diskutert, og det hører også med at Sparebankforeningen tidligere har sluttet seg til det forslaget departementet hadde om å bruke begrepet «eierandelsbevis». En samlet komité har hatt en pragmatisk tilnærming til navnebegrepet. En enstemmig komité har i sin innstilling endret lovteksten, der vi nå går inn for at begrepet «eierkapitalbevis» skal benyttes.

Det er for øvrig stor samstemmighet både i merknader og forslag. Et forhold som en samlet komité har vært opptatt av, er det pågående arbeid i Europaparlamentet og EUs ministerråd knyttet til endring av kapitaldekningsdirektivene. Her viser komiteen til at når direktivene er vedtatt, må norske myndigheter vurdere eventuelle konsekvenser for det norske regelverket, og videre at departementet, om nødvendig, utarbeider forslag til høring av mulige endrin-

ger for det norske kapitaldekningsregelverket, der det da også blir en egen behandling av mulige endringer i norsk rett som følge av direktivene.

Opposisjonspartiene Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre er i sine merknader opptatt av i at omdanningsadgangen til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap ikke blir for snever, og mener at omdanningsadgangen må være reell, dette særlig ved kapitalbehov. Her vil jeg vise til hva jeg tidligere har nevnt i dette innlegget, og hva en samlet komité har sagt i Innst. O. nr. 41 for 2006–2007, i forhold til at ingen av modellene blir diskriminert, og at aktørene i bankmarkedet behandles likt. Det kan nok gjerne være nyanser i spørsmålet om når man skal bruke politisk skjønn når det ikke dreier seg om at omdanning er begrunnet i kapitalbehov.

Innstillingen viser stor enighet i finanskomiteen om endringsforslagene, og ikke minst har det vært en konstruktiv dialog i arbeidet med innstillingen mellom alle partier. Det har vært stor tilslutning til Regjeringens opplegg, bortsett fra at en samlet komité, som nevnt overfor, har endret begrepsbruken i lovteksten fra eierandelsbevis til egenkapitalsbevis.

Jeg anbefaler med dette komiteens innstilling.

M a r i t N y b a k k hadde her overtatt presidentplassen.

Svein Flåtten (H) [23:52:53]: Dette synes å være en kveld hvor finanskomiteen fremtrer gjennom en ganske uvanlig grad av samstemthet i de fleste saker. Saksordføreren har gjort veldig grundig rede for saken, som han pleier å gjøre i denne typen saker. Jeg skal derfor bare nøye meg med noen korte bemerkninger.

Det er riktig, som saksordføreren sier, at denne saken har tatt svært lang tid, og bransjen og næringen synes nok også at den har tatt *for* lang tid. Men jeg tror at når resultatet foreligger, er man fornøyd med det slik som det er. Det viktige er nok ikke navnet på kapitalbevisene, som nå blir hetende egenkapitalbevis, men hvordan sparebankene, som er en så viktig næring og en så viktig finansieringskilde i Norge, kan kapitalisere seg, og ikke minst – i den tiden vi er inne i – hvordan de kan få lånt ut til og finansiert norsk næringsliv som en både motvekt og god konkurranse til forretningsbankene.

Jeg er glad for at saksordføreren har tatt tak i den henvendelsen som Høyre i første omgang gjorde til Finansdepartementet, om prioriteringsrekkefølgen for egenkapitalbevis ved nedskrivning for å dekke underskuddene. Dette er en viktig sak, og det er bra at den er fulgt opp. Det er bra at en samlet komité nå er enig om å si at det arbeidet som pågår i EU og i Europaparlamentet om dette, og som kan endre betingelsene for prioriteringsrekkefølgen, må følges opp videre av Regjeringen, for å se hvilke konsekvenser det kan få for det norske regelverket. Det er klart at det er svært viktig – jeg skal ikke bruke ordet katastrofe, men det er svært viktig – hvis det skulle komme endringer som endrer på denne rekkefølgen, og det vil bli helt sentralt for konkurransekraften for de i dag nydøpte egenkapitalbevisene. Det er kanskje det viktigste som ligger i denne saken.

Jeg har også lyst til å knytte noen få ord til adgangen til omdanning av bankene, som saksordføreren også var inne på. Jeg er glad for at også han nyanserte det en del, for departementet har en noe snever tilnærming til dette. Det er klart at det er en skjønnsavgjørelse hvorvidt man skal gi tillatelse til omdanning. Vi mener at denne adgangen til omdanning må være helt reell. Vi mener at skjønnsutøvelsen politisk ikke må gå på bekostning av at bankene må ha en høy grad av forutberegnelighet. Derfor blir det den enkelte banks både kommersielle og næringspolitiske vurderinger som må tillegges en betydelig vekt. Vi har skrevet, og det mener vi, at myndighetene må utvise stor varsomhet i å overprøve denne typen vurderinger fra bankene. Jeg oppfattet ikke at saksordføreren var enig i det, for i så fall hadde han sikkert sluttet seg til merknaden. Men jeg oppfattet at det var nyanser i dette som gjør at vi et stykke på vei er enige i at det skal være balanse mellom bankenes egne behov og ønsker, og myndighetenes politiske skjønn.

Heikki Holmås (SV) [23:57:23]: Vi er veldig for sparebanker og det er fordi sparebanker er lokalt forankret. De eies ikke av utenlandske eiere, og de kan ikke kjøpes opp av utenlandske eiere eller sentraliseres på samme måte som forretningsbanker kan. De har en viktig rolle i forhold til lokalt næringsliv, og de har en viktig rolle i forhold til kunnskap om og kjennskap til mennesker som bor og lever i lokalsamfunn. Det er bra med sparebanker.

Sparebanker er det Norge har, og de er på mange måter det norske svaret på kooperative banker mange andre steder, der man har hatt en større grad av lokal forankring, og hvor de ikke er eid av forretningslivet, men av vanlige mennesker. Vi har i stedet hatt sparebankene med den lokale forankringen de har hatt. Derfor er vi i SV for å gjøre det som er nødvendig for at sparebankenes egenart skal kunne opprettholdes, og for at sparebankene skal kunne ha muligheten til å være konkurransedyktige overfor forretningsbanker i årene som kommer og i overskuelig framtid.

Noe av det som sparebankene har gjort, er å sørge for å fornye det egenkapitalinstrumentet som gir dem tilgang til ny kapital, utenom den eierløse kapitalen som ligger i sparebankene med grunnfondsbevis – som vi nå gir et nytt navn og et mer moderne preg, og som gjør sparebankene mer konkurransedyktig når det gjelder å innhente kapital. Jeg har hatt kritiske innvendinger mot de moderniserte grunnfondsbevisene i forhold til den utvanningseffekten som ligger der, og det er på grunn av at grunnfondsbeviset i stor grad vanligvis har blitt sett på som et rentepapir som har hatt høyere avkastningskrav og høyere utbetaling enn det man har hatt av egenkapital fra forretningsbankene. Det betyr at dersom forretningsbanker og sparebanker har like stor avkastning på egenkapitalen sin, slik vi nå legger det opp, der man er nødt til å utbetale like mye penger i gaver eller avsetning til utbetaling til gaver, som det man har i prosentvis andel av den innskutte egenkapitalen gjennom grunnfondsbevis, vil det over tid kunne føre til en svekking av konkurransekraften, altså en stadig uttapping som er større enn det man har av egenka-

pital i forretningsbankene. Men sparebankene har sett det som avgjørende at de sikres tilgjengelig og tilstrekkelig kapital for å kunne hevde seg i konkurransen med forretningsbankene. Derfor slutter vi også opp om den nye grunnfondsbevisordningen, sånn som den ligger, og som saksordføreren redegjorde for på en utmerket måte.

Vi husker jo tilbake til omdannelsen av DnB NOR til en aksjesparebank. Det er ingen tvil om at vi har vært kritiske til at det skulle være åpenhet, sånn som vi har sett i forbindelse med Bien Sparebank som ble omgjort til en aksjesparebank. Vi synes derfor at de kravene som vi nå setter når det gjelder omdanning til aksjesparebank, er gode presiseringer som er gjort av Regjeringen, og som vi slutter oss til fra SVs side og fra regjeringens partienes side. Det er gode og langsiktige vilkår som setter de nødvendige beskrankninger i denne omgang når det gjelder omdanning til aksjesparebanker.

Med de argumentene slutter vi oss til Regjeringens framlegg.

Presidenten: Representanten kan bli stående, det blir replikkordskifte.

Første replikant er Svein Flåtten.

Heikki Holmås (SV) [00:01:44]: Nå var det jo enighet her, sa Svein Flåtten i stad.

Svein Flåtten (H) [00:01:47]: Ja, det er nettopp det som er poenget, for ofte når jeg hører representanten Holmås i denne sal, kjenner jeg ikke helt igjen de merkningene som han har vært med på. Derfor vil jeg bare prøve å klare ut litt av den enigheten som også jeg beskrev i mitt innlegg.

Nå snakker Holmås plutselig om kooperative banker, han snakker om at sparebankene skal beholde sin egenart, og han snakker om at de ikke skal være eid av forretningslivet. Med det regner jeg at han mener investorer.

Slik jeg har oppfattet endringene, gjør dette egenkapitalbevisene, som de nå heter, til et mer attraktivt investeringsobjekt som skal tiltrekke seg kapital, dvs. at investorer, næringsliv, forretningsliv o.a. skal investere. Det har de også gjort tidligere, men det skal bli lettere å få dem med. Slik har jeg oppfattet at saken er.

Så denne replikken var bare for å forsikre meg om at også representanten Holmås egentlig mener dette.

Heikki Holmås (SV) [00:02:56]: Ja, det gjorde jeg jo klokkeklart i det jeg sa. Jeg snakket litt om de ulempene som vi ser på lang sikt når det gjelder de endringene vi gjør. Men vi er også dundrende enig i at for at sparebanknæringen skal kunne bestå, med muligheten og tilgangen til kapital, som de sier er helt nødvendig for at de skal kunne skaffe den kapitalen de må ha, er det nødvendig for oss å gjøre de endringene som vi nå foreslår å gjøre med grunnfondsbeviset.

Svein Flåtten vet også utmerket godt at grunnfondsbeviset ikke er en aksje. Det er jo ikke å sidestille med en aksje. Man har ikke den samme innflytelsen som grunn-

fondsbeviser som man har som aksjeeier eller A-aksjeeier i andre forretningsbanker. Det antar jeg også er hovedgrunnen til at man betaler ut høyere avkastning. Det er fordi man gir mindre innflytelse, altså at det følger mindre innflytelse med et grunnfondsbevis. Men slik er det. Vi er enige i denne saken.

Og så tillot jeg meg å fremme noen av de innvendingene som det er mulig å komme med mot dette grunnfondsbeviset. Men vi er enige om å sørge for at sparebanknæringen får beholde sin posisjon sterk i det norske banksystemet.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [00:04:39]: Ot.prp. nr. 75 omhandler også omdanning av finansinstitusjoner som ikke er organisert i aksjeselskapsform, særlig omdanning av sparebanker.

Sparebanker som har en dyktig ledelse, og som ikke er smittet av vekst-over-evne-sykdommen, har vist seg å gjøre en solid jobb og utfører bankhåndverket for sine kunder, sjøl i disse finanskrisetider, på en måte som er til alles tilfredshet. For et sparebanktilhengerparti som Senterpartiet er dette svært betryggende. Evnen til å omstille seg, slik Terra-Gruppen av sparebanker er et bevis på, viser at smått er godt, og at en evner å nyorganisere seg slik at både stordriftsfordeler og nærhet til kundene blir kombinert. Dette er å videreføre det beste i sparebanktradisjonen.

Spørsmålet som i dag drøftes, er kriterier som må være oppfylt for at sparebanker kan omdannes til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Regjeringa mener at denne adgangen bør være snever. Dette har Senterpartiets fulle støtte. Norge har tre hovedselskapsformer for banker: statseie ved statsbankene, aksjeeie ved aksjebankene og kundeide banker ved sparebankene. Disse ulike bankene har forskjellige formål og roller og tilhørende lovverk. Senterpartiet ser det som svært vesentlig å videreføre dette ulike særpreget, fordi eierformene utfyller hverandre og sikrer konkurransen i bankmarkedet. Konkurransen i privatkundemarkedet utøves i dag i hovedsak av sparebankene. Sparebanker kan ikke kjøpes opp, og selskapsformen er derfor også en robust eierform når Norge er underlagt reglene i EØS-avtalen – dette for å sikre nasjonalt eierskap i ei tid hvor det viser seg å få ny styrke og aktualitet.

Etter Finansdepartementets vurdering er det et vesentlig hensyn å bevare den lokale tilstedeværelsen som de små sparebankinstitusjonene representerer. Det er et sentralt hensyn å unngå at virksomheter føres ut av lokalområdet på kortere eller lengre sikt, eller at virksomheten blir kjøpt opp, og lokalkontoret deretter lagt ned.

Med sparebankenes mulighet for å innhente egenkapital gjennom egenkapitalbevis kan vi i dag ikke se hvilke situasjoner som skulle tilsi at sparebanker omdannes til aksjebanker, altså forretningsbanker.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3. (Votering, se side 859)

Sak nr. 4 [00:07:38]

Innstilling fra næringskomiteen om lov om tjenestevirksomhet (tjenesteloven) (Innst. O. nr. 82 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 70 (2008–2009))

Gunvor Eldegard (A) [00:08:07] (ordfører for saka): Den 23. april i år vedtok Stortinget at tenestedirektivet skal innlemmast i EØS-avtala. Formålet med tenestedirektivet er å forenkla handelen med tenester, fjerna unødvendige handelshindringar, gjera det enklare å etablere firma, auka forbrukarvernet ved kjøp av tenester og skapa fleire arbeidsplassar.

I dag vedtek me tenestelova som ei følgd av direktivet.

Det er ein samla komité som står bak innstillinga. Debatten om direktivet tok me veldig grundig den 23. april, så eg vil orientera om innstillinga og om innhaldet i lova, om gjennomføring av dei pliktene som følgjer av tenestedirektivet. Denne lova vil gjera det enklare å etablere seg og yta tenester i Noreg.

I motsetning til mange andre EØS-land har Noreg eit relativt lite byråkratisk system for utanlandske firma som ønskjer å utøva tenester her. Dette betyr at dei endringane som direktivet vil føra til i norsk regelverk, er relativt avgrensa. Men det er verdt å merka seg at administrative forenklingar vil gjera det enklare for norske firma som opererer i andre land som er langt meir byråkratiske. Dei kan m.a. nytta seg av dei nasjonale kontaktpunkta som no vert etablerte.

Det nasjonale kontaktpunktet her heime vil verta oppretta gjennom Altinn. Portalen skal no oppgraderast til òg å vera kontaktpunkt for utanlandske tenesteytarar. Kontaktpunktet gir bl.a. rett til informasjon om krav som gjeld for tenesteytarar, korleis ein kan kontakta ansvarleg myndighet, og vilkår og framgangsmåte for å få tilgang til offentlege register og databasar om tenesteytarar og tenester.

Vidare skal det vera informasjon om klagemoglegheit og kvar ein eventuelt kan få praktisk hjelp og annan nyttig informasjon. Eit slikt kontaktpunkt vil gjera det enkelt og oversiktleg for tenesteytarar som vil yta tenester i Noreg.

Eg håpar at kontaktpunkta i dei andre EØS-landa òg gjer det enklare for norske tenesteytarar når dei vil yta tenester i andre land. Me bør kanskje ha ein link til deira kontaktpunkt frå vårt kontaktpunkt på Altinn. Det arbeidet me gjer på Altinn, vil òg gjere det betre for norske tenesteytarar.

Lova omhandlar også tenesteytaranes rett til å etablere seg og mellombels grenseoverskridande tenesteyting. Det går fram at etablering ikkje kan vera eit postkassefirma.

80 pst. av all norsk handel skjer med EØS-landa.

I lova vert det lagt til grunn at gjennomføringa av tenestedirektivet i norsk rett ikkje har betydning for organisering og finansiering av offentlege tenester og for moglegheitene for å løysa samfunnsmessige oppgåver gjennom offentleg sektor.

Det vert òg lagt til grunn at tenestedirektivet ikkje endrar moglegheitene til å setja i verk tiltak mot sosial dumping, og at Regjeringa sin innsats på det området vil halda fram.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 4. (Votering, se side 869)

Sak nr. 5 [00:11:40]

Innstilling fra næringskomiteen om lov om endringer i sjøloven (registrering og rettsvern for pant i skrog m.m.) (Innst. O. nr. 91 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 85 (2008–2009))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 877)

Sak nr. 6 [00:12:17]

Innstilling fra næringskomiteen om lov om endringer i akvakulturloven (Innst. O. nr. 88 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 77 (2008–2009))

Presidenten: Etter ønske fra næringskomiteen vil presidenten foreslå at taletiden blir begrenset til 5 minutter til hver gruppe og 5 minutter til statsråden.

Presidenten vil videre foreslå at det blir gitt anledning til tre replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Steinar Gullvåg (A) [00:13:32] (ordfører for saken): I betraktning av tidspunktet for behandlingen av denne saken skal jeg i korthet nevne at Regjeringen i denne saken ber om en utvidet hjemmel til å begrense behandlingen av nye oppdrettstillatelser for torsk. Dessuten ber Regjeringen om hjemmel til å kunne pålegge flytting av oppdrettsanlegg når overordnede samfunns- og næringshensyn tilsier det.

Flertallet i næringskomiteen, dvs. alle partier unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, ser behovet for en endring av § 6 i akvakulturloven, fordi dagens lov krever fortløpende behandling av søknader om torskoppdrett, uten at tillatelsene nødvendigvis ses i en større sammenheng. Følgelig er det nå gitt over 500 oppdrettstillatelser for torsk med en teoretisk produksjonskapasitet på hele 300 000 tonn.

En ukontrollert utvikling i tallet på oppdrettstillatelser kan lett føre til en uhenksommessig arealbruk med negative nærings- og miljøkonsekvenser. Av den grunn bør tildeling av nye tillatelser kunne begrenses eller stoppes i avgrensede geografiske områder, eller i tidsavgrensede perioder. Det er utvilsomt behov for en noe sterkere styring med utviklingen i denne delen av havbruksnæringen.

Akvakulturloven regulerer all akvakulturvirksomhet. Både tillatelser og endringer i tillatelser er hjemlet i loven.

Da er det naturlig at pålegg om flytting av oppdrettsanlegg hjemles på samme måte. Dagens lov gir ikke slik hjemmel når overordnede samfunns- og næringsmessige hensyn skulle tilsi det. Dessverre finnes det i dag anlegg med ugunstig lokalisering i forhold til utslipp, biologisk mangfold, vern av villaks eller fiskehelse. Overordnede samfunns- og næringshensyn tilsier derfor at oppdrettsanlegg bør kunne tvangsflyttes.

På ett punkt er det uenighet i komiteen. Det gjelder forholdet mellom akvakulturloven og matloven. Regjeringspartiene støtter Regjeringen i at fiskehelse skal kunne inngå som ett element i en samlet vurdering av flyttepålegget. Opposisjonspartiene viser til at matloven allerede gir hjemmel til å pålegge flytting når hensynet til fiskehelse tilsier det, og at en dobbelthjemling kan skape uklare ansvarsforhold mellom to direktorater.

Jeg ber for øvrig statsråden merke seg at flertallet i komiteen viser til at flytting av anlegg uvegerlig også har en kostnadsside. Som konsesjonsmyndighet har staten et klart ansvar for å vurdere alle relevante hensyn ved tildeling av oppdrettstillatelse. Dersom staten senere skulle komme til en annen konklusjon, er det etter vår mening rimelig at staten også dekker sin del av flyttekostnadene.

Vi synes derfor det er rimelig at staten dekker flyttekostnadene i de tilfeller der flyttingen hovedsakelig begrunnes med miljøhensyn. Er det overveiende næringsmessige grunner til å flytte på anlegget, bør oppdretterne selv kunne dekke kostnadene. Og om samfunns- og næringsmessige hensyn vektet likt, synes en kostnadsdeling naturlig.

Øyvind Korsberg (FrP) [00:17:08]: Det var ganske interessant å lese høringsuttalelsene i forbindelse med utkastet til denne loven, og de sterke reaksjonene som kom mot loven. Det var interessant å lese at Mattilsynet gikk imot deler av denne loven, og påpekte den dobbeltreguleringen man nå legger opp til, uten at forholdet mellom akvakulturloven og matloven er belyst. Også FHL har reagert kraftig på dette, og kostnadene ved flytting er jo også uavklart. I det hele tatt er det en lov som egentlig skaper en mer uavklart situasjon enn tilfellet var før man satte i gang med denne endringen.

For oss i Fremskrittspartiet virker det som om denne loven er lite konsekvensutredet med hensyn til hvilke virkninger den vil få – man har bare mer eller mindre gått igjennom den uten av man har tatt hensyn til næringen.

På denne bakgrunn kommer Fremskrittspartiet til å stemme imot lovforslaget.

Elisabeth Røbekk Nørve (H) [00:18:54]: Havbruk er en av de viktigste næringene langs kysten vår. Gjennom denne sikres arbeidsplasser og bosetting, og ikke minst bidrar næringen med enorme eksportinntekter til landet. Norsk havbruk har vokst raskt, og kommer også i fremtiden til å vokse og være en nøkkelnæring for landet vårt. Høyre mener, som resten av næringslivet, at også havbruksnæringen er avhengig av gode og forutsigbare rammevilkår, slik at det dannes et godt grunnlag for å starte

opp ny virksomhet for at veksten i næringen skal kunne fortsette.

I den nye akvakulturloven blir det stilt krav til deler av næringen når det gjelder hensynet til miljøet og disponering av areal. Høyre er enig i at en ukontrollert utvikling i tallet på oppdrettstillatelser lett kan føre til en lite hensiktsmessig arealbruk på deler av kysten, med derpå følgende negative nærings- og miljøkonsekvenser. Derfor støtter vi at saksbehandlingsprosedyrene må endres, slik at tildelingen av nye tillatelser kan begrenses eller stoppes i et avgrenset geografisk område eller i en tidsavgrenset periode. Høyre deler også derfor Regjeringens syn på at det trengs reguleringer i denne næringen, slik at offentlige myndigheter har kontroll med hvordan kysten, våre felles ressurser og felles eiendom disponeres på en mest mulig bærekraftig måte.

Høyre har langt på vei støttet intensjonene med denne loven, men synes deler av forslaget bærer preg av ikke å være godt nok gjennomtenkt. Regjeringen mener at myndighetene skal kunne pålegge flytting av oppdrettsanlegg for å ivareta både miljøet og havbruksnæringens langsiktige interesser. Dette er ifølge Regjeringen nødvendig for å oppnå en «nødvendig effektivisering av lokalitetsstrukturen».

Regjeringen mener det er oppdretterne som skal betale ved pålagt flytting. Dette virker noe urimelig for Høyre, og vi vil vise til at staten som konsesjonsmyndighet har et ansvar for å gjøre alle relevante vurderinger ved tildeling av oppdrettstillatelser. Dersom staten på et senere tidspunkt skulle endre sin vurdering, er det rett og rimelig at staten tar sin del av flyttekostnaden, særlig der det ligger miljøhensyn til grunn. Kostnaden ved flytting av store oppdrettsanlegg vil beløpe seg til millioner av kroner og kan få katastrofale følger for enkelte oppdrettsanlegg. Høyre synes det er urimelig at oppdrettsanlegget må ta hele denne kostnaden.

Spørsmålet om hvem som skal bære kostnaden ved flytting, er gjort veldig dårlig rede for og kompliseres ytterligere ved at det i Regjeringens forslag står at departementet skal arbeide videre med å finne ut hvordan fordelingen av kostnader etter pålegg om flytting skal være, og at næringen skal konsulteres i forbindelse med dette arbeidet.

Høyre mener denne tvetydigheten er en stor svakhet i loven, og synes at spørsmål om hvem som skal bære kostnaden ved pålagt flytting er for dårlig utredet og begrunnet, et syn Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening, FHL, også deler med Høyre.

Flytting og kostnader forbundet med dette er av en så viktig karakter at dette bør utredes nærmere. Høyre vil derfor gå imot § 16 tredje ledd i lovforslaget.

Under høringen kom det også andre uttalelser som Høyre spesielt har merket seg. Blant annet påpekte Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening og Mattilsynet at når det gjelder pålegg om flytting av hensyn til fiskehelse, er det allerede hjemmel for dette i matloven. Dette kan skape uklarhet i forhold til hvor ansvaret skal ligge. Høyre støtter FHL i dette synet og har derfor foreslått at ordet «fiskehelse» blir strøket i lovteksten og i merknaden.

Statsråd Helga Pedersen [00:23:05]: Regjeringen har et ønske om at havbruksnæringen skal utvikle seg videre, og vi ønsker vekst i denne næringen. Men forutsetningen for det er at utvikling og vekst skjer innenfor miljømessig bærekraftige rammer, og de to lovendringene vi legger opp til nå, bygger opp under det.

Havbruksnæringen har vokst raskt over flere år, og dagens plassering av oppdrettsanlegg er ikke ideell for å håndtere de utfordringene vi står overfor. For å oppnå en nødvendig effektivisering av lokalitetsstrukturen må også allerede klarerte lokaliteter kunne inngå i en helhetlig struktur.

Loven har i dag ikke egnede redskaper til å pålegge flytting av oppdrettsanlegg selv om overordnede samfunns- og næringshensyn tilsier at det er nødvendig eller tjenlig. Regjeringen foreslår derfor å gi myndighetene adgang til å pålegge flytting av oppdrettsanlegg for å ivareta både miljøet og havbruksnæringens langsiktige interesser. Dette kan gi mer rasjonell drift som tar bedre vare på bl.a. fiskehelse og miljø.

Det er kostnader knyttet til flytting. Når havbruksnæringen ønsker å vokse, og den benytter allmennhetens begrensete areal, er det rimelig at næringen dekker kostnader ved effektivisering av arealbruken. Regjeringen har imidlertid foreslått at flyttekostnadene ikke skal bæres av den enkelte oppdretteren som må flytte, men f.eks. av oppdretterne i det aktuelle fjord- eller kystområdet i fellesskap gjennom en fondsløsning.

Så har jeg selvfølgelig merket meg flertallsmerkene på dette punktet, og de skal følges opp i det videre arbeidet.

Jeg mener det i framtiden er mulig å gi rom for vekst i havbruksnæringen og samtidig ta vare på miljøet. Det krever imidlertid at både myndighetene og næringen tar grep. Det gjør Regjeringen, og lovendringene er to viktige skritt i det arbeidet.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 6. (Votering, se side 877)

Sigvald Oppbøen Hansen tok her over presidentplassen igjen.

Etter at det var ringt til votering, sa

presidenten: Odelstinget skal votere i sakene nr. 1–6.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten er det sett fram to forslag. Det er

- forslag nr. 1, frå Christian Tybring-Gjedde på vegner av Framstegspartiet og Venstre
- forslag nr. 2, frå Jan Tore Sanner på vegner av Høgre og Venstre

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å fremme forslag med nødvendige lovendringer slik at det kan opp-

rettes et eget styre for Statens pensjonsfond – Utland.»

Dette forslaget blir i samsvar med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde rådd Odelstinget til å gjere slikt vedtak til

1 o v

om endringer i lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (ny regnskaps- og revisjonsordning mv.)

I

I lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. gjøres følgende endringer:

§ 5 annet ledd nytt tredje, fjerde og femte punktum skal lyde:

Hovedstyret skal sørge for forsvarlig organisering av, og etablere tilfredsstillende rammer, mål og prinsipper for, bankens virksomhet. Hovedstyret skal påse at bankens virksomhet, herunder regnskap og formuesforvaltning, er gjenstand for betryggende styring og kontroll. Hovedstyret skal føre tilsyn med bankens administrasjon og virksomhet for øvrig.

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Representantskapet skal føre tilsyn med bankens drift og med at reglene for bankens virksomhet blir fulgt. Representantskapet skal herunder føre tilsyn med at hovedstyret har tilfredsstillende styring og kontroll med bankens administrasjon og virksomhet, og med at det er etablert hensiktsmessige rutiner for å sikre at bankens virksomhet utøves i henhold til lov, avtaler, vedtak og rammeverk for øvrig. Tilsynet omfatter ikke hovedstyrets utøvelse av skjønnsmyndighet etter loven. Representantskapet har rett til innsyn i alle bankens anliggender og kan foreta de undersøkelser som det finner nødvendig for sine oppgaver etter loven. Representantskapet skal ha et sekretariat.

§ 5 fjerde ledd nytt første punktum skal lyde:

Representantskapet skal velge én eller flere revisorer og godkjenne revisors godtgjørelse, jf. § 30 a.

Nåværende § 5 tredje ledd tredje til åttende punktum blir nytt fjerde ledd annet til sjuende punktum. Nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 6 annet ledd nytt femte punktum skal lyde:

Dersom et medlem trer ut i løpet av oppnevningstiden, kan nytt medlem oppnevnes for den gjenværende delen av oppnevningsperioden.

Nåværende femte og sjette punktum blir nye sjette og sjuende punktum.

§ 6 femte ledd innledningen i første punktum skal lyde:

Følgende personer kan ikke fungere som medlemmer eller *varamedlemmer* til hovedstyret:

§ 7 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dersom medlem trer ut i løpet av valgperioden, kan Stortinget velge nytt medlem for gjenværende del av valgperioden.

§ 7 tredje ledd skal lyde:

Personer som nevnt i § 6 femte og sjette ledd kan ikke fungere som medlemmer eller *varamedlemmer* til representantskapet.

§ 9 skal lyde:

§ 9 *Varamedlemmer*

Til hovedstyret oppnevner Kongen *minst to varamedlemmer*.

Til representantskapet velger Stortinget *personlige varamedlemmer* for de medlemmer som er valgt for fire år. Stortinget *kan velge nytt personlig varamedlem* dersom et medlem *eller varamedlem* ikke kan fungere.

Varamedlemmer for de ansattes medlemmer i hovedstyret ved behandlingen av administrative saker velges av blant de ansatte etter avtalt eller av representantskapet fastsatt valg måte, jf. § 6 tredje ledd.

Bestemmelsene om oppnevningstid i § 6 og § 7 gjelder tilsvarende for varamedlemmer.

Overskiftet til kapittel VII skal lyde:

Kapittel VII. Budsjett, beretning, regnskap og revisjon

§ 30 nytt annet ledd skal lyde:

Norges Bank er regnskapspliktig etter regnskapsloven og bokføringspliktig etter bokføringsloven. Kongen kan i forskrift fastsette særskilte regler om årsregnskap, årsberetning og bokføring for banken som utfyller eller fraviker bestemmelsene i eller i medhold av regnskapsloven og bokføringsloven.

Nåværende annet og tredje ledd blir nye tredje og fjerde ledd.

Ny § 30 a skal lyde:

§ 30 a *Revisjon*

Bankens årsregnskap skal revideres av minst én stats- autorisert eller registrert revisor.

Kongen kan i forskrift fastsette særskilte regler om bankens revisor og revisjon av banken som utfyller eller fraviker bestemmelsene i revisorloven.

Banken skal ha en internrevisjon som rapporterer til hovedstyret. Internrevisjonen skal vurdere bankens internkontroll, rutiner og andre forhold av betydning for bankens virksomhet. Kongen kan gi forskrift om bankens internkontroll.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelser til forskjellig tid.

Kongen kan gi forskrift om overgangsregler.

Presidenten: Det blir først votert over I § 5 fjerde ledd nytt første punktum.

Framstegspartiet og Venstre har varsla at dei vil stemme imot.

Votering:

Tilrådinga frå komiteen til I § 5 fjerde ledd blei vedteken med 55 mot 21 røyster.

(Voteringsutskrift kl. 00.33.24)

Presidenten: Det blir så votert alternativt mellom innstillingas I ny § 30 a og forslag nr. 1, frå Framstegspartiet og Venstre. Forslaget lyder:

«I lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. gjøres følgende endringer:

Nåværende § 5 tredje ledd tredje til åttende punktum blir nytt fjerde ledd første til sjette punktum.

Ny § 30 skal lyde:

§ 30 a *Revisjon*

Bankens regnskap revideres av Riksrevisjonen.

Banken skal ha en internrevisjon som rapporterer til hovedstyret. Internrevisjonen skal vurdere bankens internkontroll, rutiner og andre forhold av betydning for bankens virksomhet. Kongen kan gi forskrift om bankens internkontroll.»

Her har representanten Christian Tybring-Gjedde gjort merksam på at det er ein feil i forslaget. Det skal stå «Ny § 30 a skal lyde».

Votering:

Ved alternativ votering mellom tilrådinga frå komiteen til romertal I, ny § 30 a og forslaget frå Framstegspartiet og Venstre – med den føretekte rettinga – blei tilrådinga frå komiteen vedteken med 55 mot 21 røyster.

(Voteringsutskrift kl. 00.33.50)

Presidenten: Det blir så votert over resten av I og over II.

Votering:

Tilrådinga frå komiteen blei samrøystes vedteken.

Presidenten: Det blir votert over overskrifta til lova og lova i det heile.

Votering:

Overskrifta til lova og lova i det heile blei samrøystes vedteke.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde rådd Odelstinget til å gjere slike vedtak til

l o v

om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og enkelte andre lover

I

I lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond gjøres følgende endringer:

§ 1-2 første ledd skal lyde:

I denne lov forstås med:

1. *verdipapirfond*: selvstendig formuesmasse oppstått ved kapitalinnskudd fra en ubestemt krets av personer mot utstedelse av andeler i fondet og som for det vesentlige består av finansielle instrumenter og/eller innskudd i henhold til § 4-5 sjette ledd
2. *forvaltningsselskap*: selskap som driver verdipapirfondsförvaltning
3. *verdipapirfondsförvaltning*: förvaltning av et verdipapirfond herunder salg og innlösning av andeler i fondet og kjøp og salg av finansielle instrumenter for fondet
4. *depotmottaker*: foretak under offentlig tilsyn som oppbevarer verdiene som inngår i et verdipapirfond og mottar innbetalinger og forestår utbetalinger for fondets regning
5. *andelseier*: enhver som eier part i et verdipapirfond
6. *betydelig eierandel*: eierandel som representerer minst 10 prosent av aksjekapitalen eller stemmene i et förvaltningsselskap, eller som på annen måte gjør det mulig å utøve betydelig innflytelse over förvaltningen av selskapet. Like med vedkommende aksjeeiers egne aksjer regnes i denne sammenheng aksjer som eies av aksjeeiers nærstående
7. *omsettelige verdipapirer*:
 - a) aksjer og andre verdipapirer som kan sidestilles med aksjer,
 - b) obligasjoner og andre gjeldsinstrumenter og
 - c) alle andre verdipapirer som gir rett til å erverve ethvert slikt omsettelig verdipapir ved tegning eller ombytting. Teknikker og instrumenter som omhandlet i § 4-5 niende ledd er ikke å anse som omsettelige verdipapirer.

§ 1-2 annet ledd nr. 4 skal lyde

4. selskap hvor vedkommende selv eller noen som er nevnt i nr. 1, 2 eller 5 har slik innflytelse som nevnt i aksjeloven eller allmennaksjeloven § 1-3 annet ledd eller selskapsloven § 1-2 annet ledd eller selskap hvor vedkommende selv eller noen som er nevnt i nr. 1, 2 eller 5 har eller kontrollerer minst 20 prosent av stemmerettighetene eller selskapets kapital, og

§ 4-5 første ledd innledningen og nr. 1 skal lyde:

Kapitalinnskudd i verdipapirfond kan bare plasseres i følgende *likvide* finansielle instrumenter:

1. omsettelige verdipapirer som *angitt i § 1-2 første ledd nr. 7*

§ 4-5 sjette ledd innledningen skal lyde:

Kapitalinnskudd i verdipapirfond kan plasseres som *likvide* innskudd i bank dersom følgende betingelser er oppfylt:

§ 4-5 nytt niende ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om hvilke instrumenter og teknikker som gjelder omsettelige verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter og som kan benyttes for å oppnå en effektiv porteføljeförvaltning.

§ 4-6 annet ledd innledningen skal lyde:

Verdipapirfondets eiendeler kan plasseres i pengemarkedsinstrumenter som omsettes på et annet marked enn angitt i første ledd nr. 1 til 3 dersom *utstedelsen eller utstederen av instrumentet er regulert med det formål å beskytte investorer og sparemidler*, og instrumentene er

Ny § 4-14 skal lyde:

§ 4-14 *Sammenslåing av verdipapirfond*

Beslutning om sammenslåing av verdipapirfond er bare gyldig dersom et flertall av de styremedlemmer som er valgt av andelseierne, har stemt for den.

Sammenslåing av verdipapirfond krever godkjenning fra tilsynsmyndigheten. Godkjenning kan bare gis når

1. *vedtektene i de fond som skal slås sammen, i det vesentlige er like når det gjelder investeringsmandat, og*
2. *sammenslåingen antas å være i andelseiernes interesser, herunder at andelseierne ikke belastes noen kostnader i forbindelse med sammenslåingen.*

Tilsynsmyndigheten kan innenfor rammen av annet punktum stille vilkår for godkjenningen.

Når en sammenslåing er godkjent av tilsynsmyndigheten, skal förvaltningsselskapet påse at den enkelte andelseier får betryggende informasjon om sammenslåingen. Det skal gis skriftlig informasjon til den enkelte andelseier om:

1. *forskjellene mellom vedtektene i det overdragende fond og vedtektene i det overtakende fond og hva disse forskjellene innebærer,*
2. *andelseierens rett til å få sine andeler innløst kostnadsfritt, jf. verdipapirfondloven § 6-9,*
3. *de skattemessige følger av sammenslåingen og av å få andelene innløst, og*
4. *virkningstidspunkt for sammenslåingen.*

En sammenslåing kan ikke gjennomføres før en måned etter at andelseierne har fått informasjon om sammenslåingen etter tredje ledd.

Departementet kan i forskrift fastsette utfyllende regler om sammenslåing av fond.

§ 6-9 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Dersom en andelseier benytter sin rett til å få sin andel innløst i forbindelse med sammenslåing av verdipapirfond, kan andelseieren ikke avkreves innløsningskostnader.

II

I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven) gjøres følgende endringer:

§ 11-9 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom oppgjørsfristen etter § 11-6 er oversittet, og dette ikke skyldes forhold på forsikringstakers eller den mottakende pensjonsinretningens side, skal det svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m., fra utløpet av oppgjørsfristen og frem til den dag midlene blir overført. I tillegg skal det svares avkastning beregnet etter annet ledd.

§ 11-13 første og annet ledd skal lyde:

Den som har rett til pensjonsrettigheter knyttet til fripolise eller pensjonskapitalbevis, kan flytte kontrakten til en annen pensjonsinretning. *Oppsigelsesfristen ved flytting er en måned.*

Bestemmelsene om *formkrav til oppsigelse i § 11-5 første ledd annet og tredje punktum, risikoovergang i § 11-5 tredje ledd, samt oppgjørsfrist i § 11-6* gjelder tilsvarende.

§ 11-14 første og annet ledd skal lyde:

Den som har en individuell pensjonsavtale, eller en individuell livrenteforsikring, kan flytte kontrakten til en annen pensjonsinretning. *Oppsigelsesfristen ved flytting er en måned.*

Bestemmelsene om *formkrav til oppsigelse i § 11-5 første ledd annet og tredje punktum, risikoovergang i § 11-5 tredje ledd, samt oppgjørsfrist i § 11-6* gjelder tilsvarende.

III

I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3-9 tredje ledd nytt annet punktum skal lyde:

Regnskapspliktig som omfattes av forordning (EF) nr. 1606/2002 artikkel 4, men som ikke har konsernregnskapsplikt etter IFRS, skal utarbeide årsregnskap i samsvar med de internasjonale regnskapsstandardene som er vedtatt etter annet ledd, jf. forordningen artikkel 5 bokstav a.

IV

I lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) gjøres følgende endringer:

§ 19 nytt fjerde ledd skal lyde:

Kravet om særskilt samtykke fra låntakeren etter finansavtaleloven § 45 gjelder ikke ved overdragelse eller pantssettelse av lånefordringer til Norges Bank ved støttetiltak eller yting av kreditt etter paragrafen her.

§ 22 nytt tredje ledd skal lyde:

Kravet om særskilt samtykke fra låntakeren etter finansavtaleloven § 45 gjelder ikke ved overdragelse eller pantssettelse av lånefordringer til Norges Bank ved støttetiltak eller yting av kreditt etter paragrafen her.

V

I lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker, forsikringsselskaperens garantiordninger og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner gjøres følgende endringer:

§ 2-12 nytt syvende ledd skal lyde:

Kravet om særskilt samtykke fra låntakeren etter finansavtaleloven § 45 gjelder ikke ved overdragelse eller pantssettelse av lånefordringer til fondet ved støttetiltak eller yting av kreditt etter paragrafen her.

VI

I lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon (foretakspensjonsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2-2 første ledd innledningen skal lyde:

(1) *Et foretak kan opprette pensjonsordning i henhold til loven her dersom foretaket har:*

§ 2-2 tredje ledd første punktum skal lyde:

(3) *Dersom foretaket ved utløpet av et kalenderår ikke oppfyller vilkårene i første ledd, og foretaket heller ikke i løpet av et kalenderår igjen oppfyller vilkårene, skal pensjonsordningen opphøre og avvikles etter reglene i kapittel 15.*

VII

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2-3 første ledd innledningen skal lyde:

(1) *Et foretak kan opprette pensjonsordning i henhold til loven her dersom foretaket har:*

§ 2-3 tredje ledd første punktum skal lyde:

(3) *Dersom foretaket ved utløpet av et kalenderår ikke oppfyller vilkårene i første ledd, og foretaket heller ikke i løpet av et kalenderår igjen oppfyller vilkårene, skal pensjonsordningen opphøre og avvikles etter reglene i kapittel 13 eller videreføres etter reglene i annet ledd.*

VIII

I lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finanstilsynsloven)

§ 2 første ledd første punktum skal lyde:

Tilsynet føres av *Finanstilsynet*.

I følgende bestemmelser skal uttrykket «Kredittilsynet» endres til «Finanstilsynet»:

- § 1 første ledd nr. 7 og nr. 8,
- § 2 annet ledd første og fjerde punktum og femte ledd,
- § 3a første og tredje ledd,
- § 4 første ledd nr. 3,
- § 4a første og annet punktum,
- § 4b første og annet punktum,
- § 5 annet ledd,
- § 6 første ledd,
- § 7 første ledd fjerde og sjette punktum, tredje ledd annet punktum og femte ledd tredje punktum,
- § 9 første ledd femte, sjette og syvende punktum og femte ledd,
- § 10 første ledd første punktum.

IX

I følgende bestemmelser skal uttrykket «Kredittilsynet» endres til «Finanstilsynet» og «Kredittilsynets» endres til «Finanstilsynets»:

1. lov 3. juli 1953 nr. 2 om sjøtrygdslag § 1, § 9, § 10 og § 13
2. lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 3, § 8a, § 11, § 12, § 13, § 13a, § 14, § 19, § 22, § 23, § 24, § 28, § 35, § 39, § 47, § 56 og § 57
3. lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 1, § 8, § 10, § 13, § 14, § 16, § 19, § 20, § 21, § 24, § 33 og § 34
4. lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 2-1, § 2-4, § 2-8
5. lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs (konkursloven) § 85, § 120 og § 122a
6. lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) § 12 og § 27
7. lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 5, § 24 og § 30
8. lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 1-3, § 2-2, § 2-9a, § 2-9b, § 2-9d, § 2-11, § 2-15, § 2-17, § 2-22, § 2-23, § 2-27, § 2-28, § 2-34, § 2-36, § 2-37, § 2-38, § 2a-7, § 2a-8, § 2a-9, § 2a-10, § 2a-15, § 2a-17, § 3-4, § 3-7, § 3-11, § 3-16, § 4-1 og § 5-3
9. lov 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere § 1, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 9, § 11, § 12 og § 13
10. lov 6. desember 1995 nr. 75 om sikringsordninger for banker, forsikringsselskaperens garantiordninger og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner § 2-11, § 2-12, § 2-15, § 2A-2, § 2A-4, § 2A-5, § 3-1, § 3-2, § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 4-3, § 4-4, § 4-6, § 4-7, § 4-8, § 4-9, § 4-10, § 4-11, § 4-13 og § 5-3
11. lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven) § 2-2, § 3-1, § 3-2, § 3-3, § 3-5, § 3-7, § 4-8, § 7-3, § 9-1, § 9-2a, § 10-1, § 10-2 og § 10-3
12. lov 17. desember 1999 nr. 95 om betalingssystemer m.v. § 3-2, § 3-3, § 4-1, § 4-2 og § 4-5
13. lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon (foretaks-

pensjonsloven) § 1-1, § 2-2, § 2-7, § 3-2, § 4-8, § 9-3, § 9-5, § 12-1, § 12-2, § 13-3, § 13-5, § 14-3, § 15-4 og § 16-2

14. lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) § 2-9, § 4-1, § 10-1, § 10-2, § 12-3 og § 13-3
15. lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 6
16. lov 14. desember 2001 nr. 95 om beskyttelse av supplerende pensjonsrettigheter for arbeidstakere og selvstendig næringsdrivende som flytter innenfor EØS-området § 7
17. lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) § 1-2, § 3-3, § 3-4, § 4-1, § 4-2, § 4-4, § 5-1, § 6-3, § 6-4, § 8-2, § 9-2, § 10-1, § 10-2, § 10-3 og § 11-2
18. lov 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak § 1-2, § 2-2, § 2-3, § 2-4, § 2-5, § 3-1, § 3-2, § 5-2, § 6-1, § 7-2, § 8-1 og § 9-2
19. lov 28. mai 2004 nr. 29 om register over opplysninger om valutaveksling og overføring av betalingsmidler inn og ut av Norge (valutaregisterloven) § 1, § 6 og § 8
20. lov 10. juni 2005 nr. 41 om forsikringsformidling § 1-1, § 2-1, § 3-1, § 3-2, § 4-1, § 4-5, § 5-7, § 6-1, § 7-2, § 7-3, § 7-8, § 7-9, § 7-10, § 8-1, § 8-2, § 9-2, § 9-3, § 9-4 og § 10-2
21. lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet (forsikringsvirksomhetsloven) § 1-3, § 2-3, § 5-5, § 5-6, § 5-7, § 5-8, § 5-9, § 6-1, § 6-5, § 6-6, § 6-7, § 9-6, § 9-7, § 9-11, § 9-15, § 9-17, § 9-23, § 9-24, § 9-25, § 10-16, § 12-1, § 13-1, § 13-3, § 13-5, § 14-1, § 14-6, § 14-7, § 14-8, § 15-2, § 15-3, § 15-8
22. lov 21. desember 2005 nr. 124 om obligatorisk tjenestetpensjon § 2 og § 8
23. lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 2-1, § 2-2, § 2-3, § 2-5, § 2-8, § 2-9, § 4-2, § 4-3, § 8-1, § 8-2, § 8-3, § 8-4, § 8-5, § 8-6, § 8-7 og § 8-8
24. lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) § 10, § 11, § 12, § 16, § 17, § 19, § 22, § 23, § 25, § 26, § 27, § 28, § 29, § 38, § 39, § 44, § 45, § 46 og § 47
25. lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 3-2, § 3-5, § 3-8, § 3-11, § 4-2, § 4-3, § 5-5, § 5-8, § 5-12, § 5-13, § 6-4, § 7-8, § 8-2, § 8-3, § 8-5, § 9-1, § 9-4, § 9-7, § 9-9, § 9-10, § 9-11, § 9-13, § 9-15, § 9-16, § 9-18, § 9-22, § 9-23, § 9-24, § 9-26, § 10-1, § 10-2, § 10-3, § 10-16, § 10-18, § 11-1, § 11-2, § 11-3, § 11-4, § 13-1, § 13-3, § 15-1, § 15-2, § 15-3, § 15-5, § 15-6, § 15-7, § 15-8, § 15-9, § 16-1, § 16-2, § 16-3, § 17-2 og § 17-4
26. lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning § 1-9,
27. lov 27. juni 2008 nr. 63 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond mv. (regler om spesialfond) til ny § 6-1, § 6-12a, § 9-15 og § 9-21
28. lov 6. mars 2009 nr. 11 om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering mv. (hvitvaskingsloven) § 35

29. lov 6. mars 2009 nr. 12 om Statens finansfond § 8.

X

I følgende bestemmelser skal uttrykket «kredittilsynsloven» endres til «finansstilsynsloven»:

1. lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2-9b og § 2-22
2. lov 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere § 9
3. lov 6. desember 1995 nr. 75 om sikringsordninger for banker, forsikringsselskapenes garantiordninger og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner § 2A-5 og § 3-2
4. lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven) § 9-2a
5. lov 28. mai 2004 nr. 29 om register over opplysninger om valutaveksling og overføring av betalingsmidler inn og ut av Norge (valutaregisterloven) § 1
6. lov 10. juni 2005 nr. 41 om forsikringsformidling § 8-2 og § 9-2
7. lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelsoven) § 9-16, § 15-3, § 15-6, § 15-7 og § 15-8

XI

Uttrykkene

- «lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven)»,
- «lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel mv. (kredittilsynsloven)»,
- «lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel mv.»,
- «lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v.» og
- «lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (Kredittilsynet)»

i følgende bestemmelser

1. lov 16. januar 1998 nr. 6 om Stortingets granskingskommisjon for bankkrisen § 1
 2. lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 1-2
 3. lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 6
 4. lov 14. desember 2001 nr. 95 om beskyttelse av supplerende pensjonsrettigheter for arbeidstakere og selvstendig næringsdrivende som flytter innenfor EØS-området § 7
 5. lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) § 10-1
 6. lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 8-1
 7. lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) § 6
- endres til

«lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finansstilsynsloven)».

XII

Forutsatt at lov om endringer i finansieringsvirksomhetsloven og enkelte andre lover (kapital- og organisasjonsformer for sparebanker mv.) blir vedtatt, endres uttrykket «Kredittilsynet» til «Finanstilsynet» i følgende bestemmelser:

1. lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2b-7, § 2b-8, § 2b-9, § 2b-18, § 2b-22, § 2b-23, § 2b-24, § 2b-25, § 2b-26, § 2b-27, § 2c-10, § 2d-1, § 2d-2, § 2d-3, § 2d-4 og § 2d-5

XIII

Forutsatt at lov om endringer i finansieringsvirksomhetsloven, børsloven, verdipapirregisterloven, verdipapirhandelsoven mv. (eierskap i finansinstitusjoner og i infrastrukturforetak på verdipapirområdet) blir vedtatt, endres uttrykket «Kredittilsynet» til «Finanstilsynet» i følgende bestemmelser:

1. lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2-2, § 2-3 og § 2-52
2. lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) § 5-2

XIV

Forutsatt at lov om endring i lov om revisjon og revisorer (revisorloven) og enkelte andre lover blir vedtatt, endres uttrykket «Kredittilsynet» til «Finanstilsynet» i følgende bestemmelser:

1. lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer § 2-1, § 2-2, § 3-1, § 3-3, § 3-7, § 5-7, § 5a-2, § 5a-4, § 5b-2, § 7-1, § 10-1, § 10-2 og § 10-4
2. lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 17 c

XV

1. Lovens del III gjelder for regnskapsår som begynner 1. januar 2011 eller senere. For øvrig gjelder loven fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelser i loven til forskjellig tid.

2. Kongen kan gi overgangsregler.

Votering:

Tilrådinga frå komiteen blei samrøystes vedteken.

Presidenten: Det blir votert over overskrifta til lova og lova i det heile.

Votering:

Overskrifta til lova og lova i det heile blei samrøystes vedtekne.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde rådd Odelstinget til å gjere slikt vedtak til

I o v

om endringer i finansieringsvirksomhetsloven og enkelte andre lover (kapital- og organisasjonsformer i sparebanksektoren mv.)

I

I lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd annet og tredje punktum skal lyde:

Sparebank som er omdannet etter bestemmelsene i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner kapittel 2c avsnitt III, kan fortsette å benytte ordet «sparebank» og ordet «spare» i sitt foretaksnavn. Dette gjelder likevel ikke dersom stiftelsen som er opprettet ved omdanningen, *eier mindre enn 10 prosent av aksjene i den omdannede sparebanken eller i tilfelle den omdannede sparebankens morselskap.*

§ 2 annet ledd oppheves.

§ 28 oppheves.

§ 47 oppheves.

II

I lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) gjøres følgende endringer:

Kapittel 2 avsnitt III (§§ 2-18 til 2-24) oppheves.

§ 2a-2 bokstav d annet punktum skal lyde:

Som finansinstitusjon og morselskap i finanskonsern regnes også *gjensidig forsikringsselskap*, samvirkeforetak av låntakere og *sparebank* som etter endring av sine vedtekter ikke har adgang til å drive annen virksomhet enn å forvalte sine eierinteresser i konsernet, og som har overført virksomheten som *forsikringsselskap* eller kredittinstitusjon til foretak i konsernet.

Nye kapitler 2b, 2c og 2d skal lyde:

Kapittel 2b. Kapitalforhold. Egenkapitalbevis

I. Egenkapital og annen kapital

§ 2b-1 Aksjekapital, grunnfondskapital og annen egenkapital

(1) Egenkapitalen i en finansinstitusjon omfatter kapital som i samsvar med vedtektene er innbetalt som aksjekapital, grunnfondskapital eller eierandelskapital, samt andre former for opptjent egenkapital. Som egenkapital

regnes også medlemsinnskudd innbetalt i kredittforening og gjensidig forsikringsselskap.

(2) Grunnfondskapitalen i finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, omfatter innbetalt egenkapital som ikke er eierandelskapital, samt egenkapital som senere er tilført grunnfondskapitalen som avkastning eller overskudd. Som grunnfondskapital regnes også gavefond og annen egenkapital tilordnet grunnfondskapitalen.

(3) Eierandelskapital i finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, omfatter innbetalt kapital som etter vedtektene er knyttet til egenkapitalbevis som gir eierbeføyelser i institusjonen i samsvar med reglene i dette kapittel. Eierandelskapitalen omfatter også utjevningfondet og annen kapital tilført eierandelskapitalen som avkastning eller overskudd.

(4) Kompensasjonsfondet og overkursfondet som nevnt i § 2b-14, regnes som henholdsvis grunnfondskapital og eierandelskapital når dette er særskilt fastsatt.

§ 2b-2 Utstedelse av egenkapitalbevis

(1) Sparebank og annen finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, kan med samtykke av Kongen utstede omsettelige egenkapitalbevis. Til egenkapitalbevis skal det knyttes eierbeføyelser i institusjonen etter reglene i §§ 2b-10 til 2b-12. Kongen kan i særlige tilfelle i forskrift gi regler om adgang til å opprette flere klasser av eierandelskapital, og herunder fastsette om det kan eller skal knyttes eierbeføyelser til de ulike klassene.

(2) Egenkapitalbevis kan også utstedes etter konvertering av bokført grunnfondskapital til eierandelskapital for så vidt grunnfondskapitalen fortsatt oppfyller det lovfaste minstekrav. Har institusjonen eierandelskapital fra før, fordeles overkurs etter § 2b-14.

(3) Egenkapitalbevis utstedt etter annet ledd skal vederlagsfritt overføres til stiftelse(r) som nevnt i § 2d-1, med mindre egenkapitalbevis blir tegnet eller avhendet mot vederlag som nevnt i § 2b-3 annet ledd. Reglene i §§ 2-2 til 2-6 gjelder ikke ved overføring av egenkapitalbevis som overtas av finansstiftelse.

(4) Eierandelskapital kan ikke kreves tilbakebetalt av eierne av de egenkapitalbevis som er utstedt, med mindre annet følger av reglene i §§ 2b-21 eller 2b-22.

(5) Kongen kan gi nærmere regler om eierandelskapital og egenkapitalbevis.

§ 2b-3 Innbetaling av egenkapital

(1) Aksjekapital, grunnfondskapital, eierandelskapital og medlemsinnskudd som skal være egenkapital i finansinstitusjon, skal innbetales i penger med mindre annet er fastsatt i annet eller tredje ledd.

(2) Aksjer eller egenkapitalbevis som utstedes ved samenslåing eller deling av finansinstitusjoner eller av virksomheten i finansinstitusjoner, kan likevel helt eller delvis innbetales i annet enn penger. Det samme gjelder aksjer eller egenkapitalbevis som utstedes som vederlag for helt eller delvis erverv av annen finansinstitusjon eller annet foretak som kan inngå i finanskonsern, eller av virksomhet i slikt foretak. Har institusjonen eierandelskapital fra før, fordeles overkurs på egenkapitalbevis etter § 2b-14.

(3) Eierandelskapital kan også innbetales ved konvertering av grunnfondskapital og innbetalt medlemsinnskudd i kredittforening eller gjensidig forsikringsselskap.

(4) Ved utstedelse av egenkapitalbevis som helt eller delvis innbetales i annet enn penger, jf. annet og tredje ledd, gjelder allmennaksjeloven §§ 2-4, 2-6 og 2-7 tilsvarende.

§ 2b-4 Fondsobligasjonskapital

(1) Fondsobligasjonskapital skal stå tilbake for andre fordringer på en finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, med unntak av krav på tilbakebetaling av eller utbytte på eierandelskapital og grunnfondskapital. Fondsobligasjonskapitalens prioritet skal fremgå av avtalevilkårene.

(2) Bestemmelsene i første ledd er ikke til hinder for at en finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, med samtykke av Kredittilsynet utsteder annen type av kapitalinstrument som Kredittilsynet godkjenner som kjernekapital etter ellers gjeldende regler. Det skal i så fall fremgå av avtalevilkårene i hvilken utstrekning reglene i første ledd skal gjelde for kapitalinstrumentet.

(3) Kongen kan i forskrift gi nærmere regler for finansinstitusjoner om fondsobligasjonskapital.

§ 2b-5 Ansvarlig lånekapital

(1) Ansvarlig lånekapital skal stå tilbake for andre fordringer på en finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, med unntak av krav på tilbakebetaling av eller utbytte på fondsobligasjonskapital, grunnfondskapital og eierandelskapital. Den ansvarlige lånekapitals prioritet skal fremgå av låneavtalen.

(2) Kongen kan i forskrift gi nærmere regler for finansinstitusjoner om ansvarlig lånekapital.

§ 2b-6 Medlemsansvar i kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskap

(1) Medlemmenes ansvar for en kredittforenings eller et gjensidig forsikringsselskaps forpliktelser kan bare gjøres gjeldende av institusjonen.

(2) Underskudd utlignes på medlemmene i den regnskapstermin det gjelder, med mindre annet er fastsatt i vedtektene. Institusjonens krav på bidrag fra medlemmer ved utligning av underskudd kan ikke overdras, pantsettes eller tas til utlegg for gjeld.

(3) I vedtektene for gjensidige livsforsikringsselskaper kan det bestemmes at medlemmene ikke skal ha ansvar for selskapets forpliktelser, og at underskudd i stedet skal utlignes ved forholdsmessig reduksjon av forsikringskravene.

§ 2b-7 Nedsettelse av finansinstitusjoners egenkapital

(1) En finansinstitusjons vedtektsfastsatte aksjekapital, grunnfondskapital, medlemsinnskudd eller eierandelskapital, kan ikke besluttes nedsatt eller tilbakebetalt uten samtykke av Kredittilsynet. Det kan knyttes slike vilkår til samtykket som er egnet til å ivareta de interesser som skal beskyttes ved finanslovgivningen.

(2) Vedtak om nedsettelse av vedtektsfastsatt aksje-

kapital, grunnfondskapital, medlemsinnskudd eller eierandelskapital treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring, men er ikke gyldig og kan ikke registreres uten samtykke av Kredittilsynet. Institusjonens vedtektsfastsatte egenkapital kan ikke settes ned under det lovfastsatte minstekrav til egenkapital, med mindre nedsettelsen foretas uten utbetaling til aksjonærer, eiere av egenkapitalbevis eller andre.

(3) Nedsettelse av eierandelskapital skjer i henhold til § 2b-22.

§ 2b-8 Erverv av egne aksjer og egenkapitalbevis

(1) En finansinstitusjon kan erverve egne aksjer for så vidt ervervet er i samsvar med reglene i allmennaksjeloven §§ 9-2 til 9-8.

(2) En finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, kan erverve egne egenkapitalbevis dersom samlet pålydende verdi av egne egenkapitalbevis etter ervervet ikke overstiger 10 prosent av vedtektsfastsatt eierandelskapital. For øvrig gjelder allmennaksjeloven §§ 9-2 annet og tredje ledd og 9-4 til 9-8 tilsvarende.

(3) Fullmakt for styret til å erverve egne aksjer eller egne egenkapitalbevis kan ikke benyttes før den er godkjent av Kredittilsynet. Godkjennelsen gjelder i seks måneder med mindre annet er fastsatt, eller inntil Kredittilsynet ut fra hensynet til institusjonens soliditet tilbakekaller godkjennelsen.

(4) Ved beregningen av en finansinstitusjons kjernekapital, skal det gjøres fradrag for bokført verdi av egne aksjer eller egenkapitalbevis til enhver tid.

II. Egenkapitalbevis

§ 2b-9 Utstedelse

(1) Beslutning om utstedelse av egenkapitalbevis treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Allmennaksjeloven §§ 10-1 til 10-3 og 10-6 gjelder tilsvarende.

(2) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring gi styret fullmakt til å utstede egenkapitalbevis. Vedtaket skal angi størrelsen av den eierandelskapital fullmakten gjelder, og fastsette en periode på inntil to år som fullmakten skal gjelde for. Allmennaksjeloven §§ 10-14 annet og tredje ledd til 10-17 gjelder tilsvarende.

(3) For øvrig gjelder reglene i § 2b-26. Vedtak om utstedelse av egenkapitalbevis kan ikke settes i verk før det er godkjent av Kredittilsynet.

§ 2b-10 Eierbeføyelser

(1) Vedtektene for finansinstitusjon som utsteder egenkapitalbevis, skal inneholde bestemmelser som gir eierne av egenkapitalbevis rett etter reglene i §§ 2b-11 eller 2b-12 til enten selv eller ved valgte representanter å utøve minst en femdel og ikke mer enn to femdel av stemmene i generalforsamlingen.

(2) Bestemmelsen i første ledd er ikke til hinder for at det i vedtektene for en institusjon fastsettes i samsvar med bestemmelsene i §§ 2b-16, 2b-22 til 2b-25, 2c-3 og 2c-17, at det skal gjelde særskilte flertallskrav for visse beslutnin-

ger av vesentlig betydning for eierne av egenkapitalbevis eller rettighetene i henhold til egenkapitalbevis.

(3) Kongen kan fastsette nærmere regler til gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i paragrafen her og i §§ 2b-11 og 2b-12.

§ 2b-11 Representasjonsrett i generalforsamlingen

(1) I vedtektene for finansinstitusjon som utsteder egenkapitalbevis, kan det fastsettes at eierne av egenkapitalbevis skal velge et antall medlemmer i generalforsamlingen som ikke er mindre enn en femdel og ikke mer enn to femdelere av generalforsamlingens medlemmer. Det kan også velges et antall varamedlemmer.

(2) Nærmere regler om valget, herunder om stemmerett, valgbarhet, funksjonstid og bortfall av verv, valg måte og tvister om valget fastsettes i vedtektene.

§ 2b-12 Møterett i generalforsamlingen mv.

(1) I vedtektene for finansinstitusjon som utsteder egenkapitalbevis, kan det fastsettes at eierne av egenkapitalbevis har rett til å møte i generalforsamlingen og avgi en prosentvis andel av stemmene som er minst en femdel og ikke mer enn to femdelere av stemmene i generalforsamlingen.

(2) Hvert egenkapitalbevis gir en stemme. Allmennaksjeloven §§ 5-2, 5-3 og 5-4 første ledd første og annet punktum, og tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

(3) Dersom eierne av egenkapitalbevis representerer mer enn den vedtektsfastsatte prosentandel av det antall stemmer som er til stede i generalforsamlingen, skal stemmetyngden for det enkelte egenkapitalbevis nedsettes forholdsmessig.

(4) Har institusjonen representantskap i tillegg til generalforsamling, kan det i vedtektene for institusjonen fastsettes at eierne av egenkapitalbevis skal ha representasjonsrett i representantskapet. I så fall gjelder bestemmelsene i § 2b-11 tilsvarende.

§ 2b-13 Tegning. Registrering

(1) Allmennaksjeloven §§ 10-7 til 10-13 og 10-18 til 10-19 om tegning, tildeling og melding til Foretaksregisteret gjelder tilsvarende ved utstedelsen av egenkapitalbevis.

(2) Foretaket skal sørge for at det uten opphold opprettes et register over egenkapitalbevisene i et verdipapirregister. Allmennaksjeloven §§ 4-1 til 4-11 gjelder tilsvarende.

§ 2b-14 Overkurs

(1) Overkurs ved tegning av egenkapitalbevis skal etter fradrag for kostnader i forbindelse med tegningen fordeles mellom overkursfondet og kompensasjonsfondet.

(2) Den del av overkursen som skal tilføres overkursfondet, beregnes ut fra forholdet mellom bokført eierandelskapital etter nytegningen og summen av bokført grunnfondskapital og eierandelskapital etter nytegningen, med mindre annet er fastsatt i vedtaket om utstedelse av nye egenkapitalbevis. Resten av overkursen tilføres

kompensasjonsfondet. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om fordeling av overkurs i institusjoner som har eierandelskapital fra før.

(3) Overkursfondet og kompensasjonsfondet kan bare brukes til:

- forholdsmessig dekning av kostnadene ved forhøyelse av eierandelskapitalen,
- forholdsmessig dekning av underskudd som ikke kan dekkes på annen måte etter § 2b-20,
- forholdsmessig dekning av utdeling til eierne av egenkapitalbevis ved nedsettelse av eierandelskapitalen, herunder nedsettelse ved sletting av institusjonens egne egenkapitalbevis,
- tilføring til henholdsvis eierandelskapitalen og grunnfondskapitalen ved avvikling.

(4) Overkursfondet kan også benyttes til fondsemisjon etter § 2b-23 femte ledd, forutsatt at institusjonen ikke har udekket underskudd.

§ 2b-15 Overdragelse. Pantsettelse

(1) Egenkapitalbevis kan skifte eier ved overdragelse eller på annen måte om ikke annet følger av bestemmelse gitt i eller i medhold av lov, eller er fastsatt i vedtektene. Det samme gjelder tegningsrett, jf. §§ 2b-23 tredje ledd og 2b-24, til egenkapitalbevis. Allmennaksjeloven §§ 4-12 til 4-14 gjelder tilsvarende.

(2) I vedtektene kan retten til å overdra eller erverve egenkapitalbevis eller tegningsrett bare innskrenkes ved bestemmelse som nevnt i allmennaksjeloven § 4-15 annet ledd. Reglene i allmennaksjeloven §§ 4-15 tredje ledd og 4-16 til 4-18 gjelder tilsvarende.

(3) Egenkapitalbevis kan pantsettes når annet ikke er fastsatt i vedtektene. Allmennaksjeloven § 4-15a gjelder tilsvarende.

§ 2b-16 Erverv av egne egenkapitalbevis

(1) Forbudet mot tegning av egne aksjer i allmennaksjeloven § 9-1 gjelder tilsvarende for egenkapitalbevis. Dette er ikke til hinder for at institusjonen overtar egenkapitalbevis som utstedes ved konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital etter reglene i § 2b-2 annet ledd.

(2) En finansinstitusjon kan for øvrig erverve egne egenkapitalbevis etter reglene i § 2b-8. Vedtak som gir styret fullmakt til å erverve egne egenkapitalbevis, treffes med flertall som for vedtektsendringer. Det kan fastsettes i vedtektene at flertallet i generalforsamlingen også må omfatte minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

§ 2b-17 Erverv av kvalifisert eierandel

(1) Bestemmelsene i §§ 2-2 til 2-6 om eierforhold i finansinstitusjoner gjelder tilsvarende ved erverv av egenkapitalbevis, unntatt i tilfelle hvor egenkapitalbevis overføres vederlagsfritt til en finansstiftelse etter reglene i §§ 2b-2 tredje ledd, 2c-4 første eller annet ledd eller § 2c-12.

(2) Som kvalifisert eierandel regnes en eierandel som representerer en tidel eller mer av summen av grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen eller av stemmene i generalforsamlingen, eller som for øvrig gir adgang til å

utøve en vesentlig innflytelse i ledelsen av institusjonen og dennes virksomhet.

§ 2b-18 Overskudd, utbytte mv.

(1) Med overskudd menes her årets overskudd etter godkjent resultatregnskap for siste regnskapsår etter at det er foretatt korrigering for overføringer til eller fra fond for vurderingsforskjeller, samt for avsetninger til fond for urealiserte gevinster og overføringer fra fond for urealiserte gevinster som tidligere er resultatført. Allmennaksjeloven § 3-3a gjelder tilsvarende.

(2) Årets overskudd tilordnes eierne av egenkapitalbevis og institusjonen etter forholdet mellom eierandelskapitalen med tillegg av overkursfondet og grunnfondskapitalen med tillegg av kompensasjonsfondet.

(3) Generalforsamlingen fastsetter etter at styret har lagt frem forslag om anvendelse av årets overskudd, hvor stor prosentvis del av årets samlede overskudd som skal disponeres som utbyttmidler for året. I det enkelte år kan det ikke i noe tilfelle benyttes mer til utbyttmidler enn det som er forenlig med forsiktig og god forretningsskikk under tilbørlig hensyn til tap som måtte være inntruffet etter regnskapsårets avslutning, eller som må påregnes å ville inntreffe. Årets utbyttmidler skal fordeles mellom eierandelskapitalen og institusjonen etter forholdet mellom eierandelskapitalen med tillegg av overkursfondet og grunnfondskapitalen med tillegg av kompensasjonsfondet.

(4) Utbyttmidler tilordnet eierandelskapitalen etter tredje ledd, utbetales som utbytte til eierne av egenkapitalbevis. Resten av årets overskudd tilordnet eierandelskapital etter annet ledd, skal tilføres utjevningsfondet eller utgjøre annen eierandelskapital.

(5) Den del av årets overskudd som er tilordnet institusjonen etter annet ledd, tillegges grunnfondskapitalen for så vidt vedtektene ikke inneholder bestemmelser om disponeringen av utbyttmidler tilordnet institusjonen etter tredje ledd. Det kan i vedtektene fastsettes at utbyttmidler kan benyttes til gaver til allmennnyttige formål eller overføres til et fond for slike gaver (gavefondet), overføres til stiftelse med allmennnyttig formål, eller benyttes til utbytte til forsikringstakere eller andre kunder. Ved disponeringen av utbyttmidler bør institusjonen legge vekt på at forholdet mellom grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen ikke endres vesentlig. Institusjonen kan treffe særlig tiltak for å motvirke eller rette på slik endring, institusjonen kan herunder fravike vedtektsbestemmelser om disponering av grunnfondskapitalens utbyttmidler, og bestemme at disse helt eller delvis skal tillegges grunnfondskapitalen for å motvirke tidligere endringer i eierbrøken.

(6) Kredittilsynet kan, når hensynet til institusjonens soliditet tilsier det, gi pålegg om at årets overskudd i stedet helt eller delvis skal benyttes til å styrke institusjonens soliditet. Styret skal gi melding til Kredittilsynet dersom utbytte og gaver av årets overskudd samlet skal settes høyere enn 30 prosent av overskuddet etter resultatregnskapet. Utbytte og gaver av årets overskudd som samlet overstiger 60 prosent av overskuddet etter resultatregnskapet, kan ikke gis uten godkjenning fra Kredittilsynet.

§ 2b-19 Utjevningsfondet

(1) Midler i utjevningsfondet kan benyttes for å opprettholde utbytte på eierandelskapitalen.

(2) Overføringer fra fond for urealiserte gevinster som tidligere er resultatført, kan avsettes i utjevningsfondet.

(3) Utdeling av utbytte fra utjevningsfondet kan bare foretas når dette er forsvarlig ut fra egenkapitalsituasjonen i institusjonen.

§ 2b-20 Underskudd

(1) Underskudd etter resultatregnskapet for siste regnskapsår skal først søkes dekket ved forholdsmessig overføring fra grunnfondskapitalen, herunder gavefondet, og den eierandelskapitalen som overstiger vedtektsfestet eierandelskapital, herunder utjevningsfondet. I kredittforening eller gjensidig forsikringsselskap kan underskudd i stedet utlignes på medlemmene, med mindre annet er fastsatt i vedtektene, jf. § 2b-6 annet eller tredje ledd.

(2) Underskudd som ikke er dekket ved overføring etter første ledd, dekkes ved forholdsmessig overføring fra overkursfondet og kompensasjonsfondet, og dernest ved nedsettelse av vedtektsfastsatt eierandelskapital etter § 2b-22, jf. § 2b-7.

§ 2b-21 Avvikling av institusjonen

Ved avvikling av finansinstitusjonen skal den del av eierandelskapitalen og overkursfondet som er tilbake etter at alle kreditorer har fått fullt oppgjør, fordeles forholdsmessig mellom eierne av egenkapitalbevis.

§ 2b-22 Nedsettelse av eierandelskapitalen

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring treffe vedtak om å nedsette vedtektsfastsatt eierandelskapital helt eller delvis. Allmennaksjeloven §§ 12-1 annet ledd til 12-7 gjelder tilsvarende, likevel slik at det beløp nedsettingen gjelder bare kan benyttes til:

- dekning av underskudd som ikke kan dekkes på annen måte etter reglene i § 2b-20,
- utdeling til eierne av egenkapitalbevis,
- sletting av egenkapitalbevis eiet av finansinstitusjonen,
- avsetning til overkursfondet og kompensasjonsfondet.

(2) Det kan fastsettes i vedtektene at vedtak om å nedsette eierandelskapitalen helt eller delvis med utdeling til eierne av egenkapitalbevis, krever at flertallet i generalforsamlingen også omfatter minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

(3) Vedtak om nedsettelse av eierandelskapitalen krever godkjenning av Kredittilsynet etter reglene i § 2b-7.

§ 2b-23 Forhøyelse av eierandelskapitalen

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring beslutte at eierandelskapitalen skal forhøyes ved nytegning eller ved konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital. Allmennaksjeloven §§ 10-1 til 10-3 og 10-6 til 10-13 gjelder tilsvarende.

(2) Generalforsamlingen kan også gi styret fullmakt til å utstede egenkapitalbevis. § 2b-9 annet ledd gjelder tilsvarende.

(3) Ved forhøyelse av eierandelskapitalen har eierne av egenkapitalbevis fortrinnsrett til å tegne de nye egenkapitalbevisene i samme forhold som de fra før eier egenkapitalbevis utstedt av institusjonen. Dette gjelder ikke egenkapitalbevis som utstedes etter § 2b-2 annet ledd, eller egenkapitalbevis som skal tegnes eller avhendes mot vederlag som nevnt i § 2b-3 annet ledd.

(4) Det kan fastsettes i vedtektene at vedtak om forhøyelse av eierandelskapitalen ved utstedelse av nye egenkapitalbevis, herunder beslutning om kursforhold eller fravikelse av eller unntak fra fortrinnsrett som nevnt i tredje ledd, og vedtak etter annet ledd om fullmakt til styret til å utstede nye egenkapitalbevis, krever at flertallet i generalforsamlingen også omfatter minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

(5) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring treffe vedtak om at eierandelskapitalen skal forhøyes ved fondsemisjon ved overføring av midler som kan utdeles som utbytte til eierandelskapitalen eller midler i overkursfondet. Allmennaksjeloven §§ 10-20 tredje ledd og 10-21 til 10-23 gjelder tilsvarende.

(6) Vedtak om forhøyelse av eierandelskapitalen skal godkjennes av Kredittilsynet etter § 2b-9 tredje ledd. Kredittilsynet kan i særlige tilfelle nekte å godkjenne gjennomføringen av en kapitalforhøyelse dersom egenkapitalbevis utstedes til en kurs som klart må antas å avvike fra virkelige verdi.

§ 2b-24 Tegningsretter

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring beslutte at institusjonen skal utstede tegningsretter som gir eierne rett til senere å kreve utstedt egenkapitalbevis. Vedtaket skal godkjennes av Kredittilsynet. For institusjon som har eierandelskapital, gjelder § 2b-23 tredje og fjerde ledd tilsvarende. Utøves slike tegningsretter, forhøyes eierandelskapitalen uten ny beslutning fra generalforsamlingen.

(2) § 2b-12 om tegning og registrering av tegningsretter gjelder tilsvarende. Det beløp som betales for tegningsrettene, fordeles etter § 2b-14. For øvrig gjelder allmennaksjeloven §§ 11-12 og 11-13 tilsvarende.

§ 2b-25 Lån med rett til å kreve egenkapitalbevis utstedt

(1) Institusjonen kan ved avtale om lån gi långiver rett til å kreve utstedt egenkapitalbevis mot innskudd i penger eller konvertering av lånekapital. Allmennaksjeloven §§ 11-2 til 11-7 gjelder tilsvarende så langt de passer.

(2) Vedtak eller fullmakt til å oppta lån etter første ledd treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. For institusjon som har eierandelskapital, gjelder § 2b-23 tredje og fjerde ledd tilsvarende. Vedtaket skal godkjennes av Kredittilsynet.

III. Øvrige bestemmelser

§ 2b-26 Generalforsamling

(1) Som generalforsamling regnes i kapitlet her og i kapittel 2c generalforsamling i gjensidig forsikringsse-

skap, samt forstanderskap i sparebank og representantskap i kredittforening.

(2) Reglene om innkalling og møter i generalforsamlingen i allmennaksjeloven §§ 5-5 til 5-16 gjelder tilsvarende for institusjoner som ikke er organisert i aksjeselskaps form.

(3) Hvert medlem i generalforsamlingen har en stemme med mindre annet følger av loven eller vedtektene. En beslutning krever flertall av de avgitte stemmer. For øvrig gjelder bestemmelsene i allmennaksjeloven §§ 5-2, 5-3, 5-4 første ledd første og annet punktum, tredje og fjerde ledd, og 5-17 tilsvarende.

(4) Beslutning om å endre vedtektene krever tilslutning fra minst to tredeler av de avgitte stemmene. Det kan i vedtektene fastsettes strengere flertallskrav.

(5) Allmennaksjeloven §§ 5-21 til 5-27 gjelder tilsvarende. Et medlem av generalforsamlingen kan utøve den rett som tilkommer aksjeeier etter allmennaksjeloven §§ 5-22 og 5-25.

(6) Kredittilsynet trer i tingrettens sted ved utøvelse av myndighet som nevnt i allmennaksjeloven i §§ 5-8 annet ledd, 5-12 annet ledd, 5-26 og 5-27 annet ledd.

§ 2b-27 Overskudd i finansinstitusjon uten eierandelskapital

(1) Årets overskudd i finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form og som ikke har utstedt egenkapitalbevis, tilordnes institusjonens grunnfondskapital, med mindre det i vedtektene er fastsatt at overskuddsmidler skal kunne disponeres som utbyttemidler og benyttes til gaver til allmenntilfelle eller et fond for slike gaver, til gave til en stiftelse med allmenntilfelle formål, eller til utbytte til forsikringstakere eller andre kunder. Ved beregningen av årets overskudd gjelder § 2b-18 første ledd tilsvarende.

(2) Generalforsamlingen fastsetter etter at styret har lagt frem forslag om utdeling eller annen anvendelse av årets overskudd, hvor stor del av årets overskudd som skal kunne disponeres som utbyttemidler i henhold til vedtektsbestemmelser som nevnt i første ledd. I det enkelte år kan det ikke i noe tilfelle disponeres mer av overskuddet til slike formål enn det som er forenlig med forsiktig og god forretningsskikk under tilbørlig hensyn til tap som måtte være inntruffet etter regnskapsårets avslutning, eller som må påregnes å ville inntreffe.

(3) Kredittilsynet kan, når hensynet til institusjonens soliditet tilsier det, gi pålegg om at årets overskudd i stedet helt eller delvis skal benyttes til å styrke institusjonens soliditet.

Kapittel 2c. Struktur- og foretaksendringer i finansinstitusjoner som ikke er organisert i aksjeselskaps form

I. Sammenslåing og deling

§ 2c-1 Virkeområde

(1) Bestemmelsene i dette avsnitt gjelder sammenslåing og deling av finansinstitusjon som ikke er organi-

sert i aksjeselskaps form. Bestemmelsene gjelder også ved sammenslåing av virksomhet i en finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, og en finansinstitusjon som er organisert etter aksjelovgivningen.

(2) Likt med sammenslåing og deling regnes avhendelse og overtagelse av en stor og avgrenset del av en finansinstitusjons virksomhet med tilhørende eiendeler og forpliktelser. Kongen avgjør i tvilstilfelle om avhendelsen eller overtagelsen omfatter en stor del av virksomheten og eiendelene.

(3) Kongen kan fastsette nærmere regler om sammenslåing og deling av finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, herunder om:

- a) virksomheten til finansinstitusjon opprettet som følge av sammenslåingen eller delingen,
- b) organisering og virksomhet til finansstiftelse som opprettes ved sammenslåingen eller delingen.

§ 2c-2 Tillatelse. Vedtekter

(1) Sammenslåing og deling av finansinstitusjon og opprettelse av finansstiftelse etter reglene i avsnittet her kan bare gjennomføres i henhold til tillatelse gitt av Kongen. Bestemmelsene i § 3-3 annet til syvende ledd gjelder tilsvarende for søknader om tillatelse. Tillatelse til finansinstitusjon som stiftes i forbindelse med sammenslåingen eller delingen, meddeles etter ellers gjeldende regler.

(2) I tilfelle av sammenslåing som innebærer at virksomheten i en sparebank skal overdras til en bank organisert i aksjeselskaps form, gjelder § 2c-13 tredje ledd tilsvarende.

(3) Vedtektsendringer i forbindelse med sammenslåingen eller delingen skal godkjennes av Kongen. Det samme gjelder vedtekter for finansinstitusjon eller finansstiftelse som opprettes som følge av sammenslåing eller delingen.

§ 2c-3 Vedtak om sammenslåing eller deling

(1) Vedtak om sammenslåing eller deling av finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Det kan fastsettes i vedtektene at vedtak om sammenslåing eller deling av finansinstitusjon krever at flertallet i generalforsamlingen også omfatter minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis.

(2) Finansinstitusjoner som skal slås sammen, skal utarbeide en felles plan for sammenslåingen. I det enkelte foretak treffes vedtaket om sammenslåing ved at generalforsamlingen godkjenner planen. Allmennaksjeloven §§ 13-3, 13-4, 13-6 til 13-11 og 13-13 gjelder tilsvarende så langt de passer for institusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form.

(3) Ved deling av en finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, skal det utarbeides en delingsplan. Allmennaksjeloven §§ 14-3 til 14-5 gjelder tilsvarende så langt de passer. Vedtak om deling treffes ved at generalforsamlingen godkjenner planen.

(4) Utkast til stiftelsesdokument med vedtekter for foretak og finansstiftelse som skal opprettes ved sammenslåingen eller delingen, skal fremlegges for generalfor-

samlingen ved behandling av plan som nevnt i annet eller tredje ledd. Stiftelsesdokumentene skal angi hvem som skal være styremedlemmer og revisor inntil valg er foretatt av generalforsamlingen, og skal vedlegges åpningsbalanse utarbeidet etter regler som nevnt i allmennaksjeloven § 2-8.

(5) Kundene i finansinstitusjon som skal slås sammen eller deles, skal uten ugrunnet opphold gis informasjon om vedtaket og om hva dette betyr for kundenes rettigheter og sikkerhet. Medfører vedtaket endringer av betydning for kundene, skal det også gis opplysning om kundenes rett til å avslutte kundeforholdet.

§ 2c-4 Opprettelse av finansstiftelse. Disponering av utbyttmidler mv.

(1) Er det i planen for sammenslåing eller deling etter § 2c-3 annet eller tredje ledd fastsatt at en institusjon skal utstede egenkapitalbevis ved konvertering av grunnfondskapital til eierandelskapital etter § 2b-2 annet ledd, skal egenkapitalbevis som ikke skal avhendes som vederlag etter § 2b-3 annet ledd, overføres til en finansstiftelse opprettet av institusjonen. Egenkapitalbevis som en institusjon skal motta etter tegning eller som vederlag ved overdragelse av sin virksomhet helt eller delvis, skal overføres til en finansstiftelse opprettet av institusjonen. Reglene i §§ 2-2 til 2-6 gjelder ikke ved overføring av de egenkapitalbevis som skal overtas av finansstiftelse som nevnt.

(2) Dersom en eller flere av de finansinstitusjoner som deltar ved sammenslåing eller deling har eierandelskapital, skal planen for sammenslåingen eller delingen angi bytteforholdet mellom egenkapitalbevisene og egenkapitalbevis som skal utstedes av den overtagende institusjon.

(3) Når to eller flere sparebanker slås sammen til en sparebank uten utstedelse av egenkapitalbevis, kan det i planen for sammenslåingen i stedet fastsettes at vedtektene for den sammenslåtte banken skal inneholde bestemmelser som angir hvor stor del av utbyttmidlene i et år etter §§ 2b-18 femte ledd eller 2b-27 annet ledd som skal disponeres til allmenntilfelle formål innenfor de enkelte områder hvor hver av bankene som omfattes av sammenslåingen har drevet det vesentligste av sin virksomhet. Planen for sammenslåing kan også fastsette at den samme fordelingsnøkkel skal legges til grunn ved disponeringen av egenkapitalen i den sammenslåtte banken dersom denne senere besluttes avvirket.

(4) I tilfelle av sammenslåing som innebærer at virksomheten i en finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, overdras til en annen finansinstitusjon organisert i aksjeselskaps form, disponeres vederlaget og annen gjenværende kapital etter reglene i §§ 2c-11 eller 2c-12.

§ 2c-5 Meldinger til Foretaksregisteret. Kreditorvarsel

(1) Senest én måned etter at planen for sammenslåing eller deling er godkjent etter § 2c-3, skal Foretaksregisteret gis melding om sammenslåingen eller delingen.

(2) Bestemmelsene om kunngjøring og kreditorvarsel i allmennaksjeloven §§ 13-14 til 13-16 og 14-7 gjelder tilsvarende.

(3) Melding om stiftelsen av foretak eller finansstiftelse som skal opprettes som følge av vedtak etter § 2c-3, skal innen tre måneder sendes til Foretaksregisteret. Registerføreren skal kontrollere at tillatelse er gitt, og at vedtekter er godkjent.

§ 2c-6 Melding om ikrafttreden. Gjennomføring

(1) Når fristen fastsatt i kreditorvarselet er utløpt og forholdet til de kreditorer som i tilfelle har fremsatt innsigelse er avklart, skal det gis melding til Foretaksregisteret om at sammenslåingen eller delingen skal tre i kraft. Registerføreren skal kontrollere at det er gitt tillatelse og godkjenning av vedtekter etter bestemmelsene i § 2c-2.

(2) Når sammenslåingen og delingen er registrert i Foretaksregisteret, trer sammenslåingen eller delingen i kraft og kan gjennomføres. Allmennaksjeloven §§ 13-17 til 13-19, 14-8 og 14-9 gjelder tilsvarende.

§ 2c-7 Ugyldig sammenslåing eller deling

I tilfelle av søksmål med påstand om at en beslutning om sammenslåing eller deling etter reglene i dette avsnitt er ugyldig, gjelder allmennaksjeloven §§ 13-20 til 13-23 og 14-10 tilsvarende. Bestemmelsene i § 2b-26 femte ledd gjelder tilsvarende.

II. Avvikling

§ 2c-8 Vedtak om avvikling

(1) Vedtak om avvikling av en finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring, med mindre annet følger av lov. Styret skal forelegge generalforsamlingen en avviklingsplan. Forutsetter planen opprettelse av stiftelse som nevnt i § 2c-12, gjelder § 2c-3 fjerde ledd tilsvarende.

(2) Vedtaket kan ikke settes i verk uten etter tillatelse gitt av Kongen, som kan sette vilkår i godkjenningen. Stiftelse som nevnt i § 2c-12 kan bare opprettes i henhold til særskilt tillatelse. Søknad om avvikling etter første ledd skal inneholde de opplysninger som må anses å være av betydning for søknaden.

(3) Treffer Kongen vedtak om å tilbakekalle en finansinstitusjons tillatelse, skal foretakets styre straks iverksette avvikling.

(4) Kongen kan gi nærmere regler om avvikling etter paragrafen her.

§ 2c-9 Registrering. Kreditorvarsel

(1) Vedtak om avvikling av finansinstitusjonen etter § 2c-8 skal meldes til Foretaksregisteret.

(2) Foretaksregisteret skal kunngjøre vedtaket med kreditorvarsel. Allmennaksjeloven § 16-4 gjelder tilsvarende.

(3) § 2c-3 femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 2c-10 Avviklingsstyre mv.

(1) Skal en finansinstitusjon avvike sin virksomhet etter § 2c-8, oppnevner Kredittilsynet et avviklingsstyre som trer i stedet for foretakets styre og daglig leder.

(2) For avviklingsstyret gjelder bestemmelsene i all-

mennaksjeloven §§ 6-12 til 6-34 om foretakets styre og daglig leder tilsvarende.

(3) Allmennaksjeloven §§ 16-5 til 16-8 gjelder tilsvarende. Avviklingsstyret kan i samsvar med forsikringsvirksomhetsloven § 13-3 inngå avtale med annet forsikrings-selskap om overføring av hele forsikringsbestanden. For øvrig gjelder allmennaksjeloven §§ 16-9 til 16-14 tilsvarende så langt de passer ved avvikling av finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form. Kredittilsynet trer i tingrettens sted ved anvendelsen av aksjeloven § 16-14.

(4) Kredittilsynet kan fastsette nærmere regler for avviklingen.

§ 2c-11 Disponering av egenkapitalen

Ved avvikling av en finansinstitusjon som ikke er organisert i aksjeselskaps form, skal den del av grunnfondskapitalen som er tilbake etter at alle kreditorer har fått fullt oppgjør og eierandelskapitalen er fordelt etter § 2b-21, disponeres som fastsatt i vedtektene, med mindre annet følger av § 2c-12 eller Kongen ut fra allmenne hensyn eller ut fra hensynet til institusjonens kunder fastsetter noe annet.

§ 2c-12 Særlige regler for sparebanker

(1) Skal en sparebank avvikles etter at virksomheten er overdratt til en annen bank, skal egenkapitalen i sparebanken etter at alle forpliktelser er dekket, herunder forpliktelser etter planen for sammenslåingen, overføres til en eller flere stiftelser, i tilfelle i samsvar med bestemmelser i vedtektene. Reglene om finansstiftelser i §§ 2d-1 første og annet ledd, 2d-2, 2d-3, 2d-4, 2d-5 og reglene om sparebankstiftelser i § 2d-8 tredje ledd gjelder tilsvarende.

(2) Skal en sparebank avvikles etter at virksomheten er overdratt til en annen bank, og egenkapital overføres til en eller flere stiftelser etter første ledd, gjelder reglene om sparebankstiftelser i §§ 2d-6 til 2d-9 for stiftelse som mottar eller er forpliktet til å erverve aksjer eller egenkapitalbevis i den bank som virksomheten er overdratt til, eller det holdingselskap som er morselskap i det finanskonsern banken inngår i.

(3) Bestemmelsene i første ledd gjelder tilsvarende dersom en sparebank avvikles i andre tilfeller.

III. Omdanning

§ 2c-13 Tillatelse mv.

(1) Sparebank, gjensidig forsikringsselskap og kredittforening kan omdannes til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap etter reglene i avsnitt III.

(2) Omdanning og opprettelse av finansstiftelse etter reglene i avsnitt III kan bare foretas etter tillatelse gitt av Kongen. Bestemmelsene i § 3-3 annet til syvende ledd gjelder tilsvarende for søknader om tillatelse.

(3) Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til omdanning av sparebank, skal det blant annet legges vekt på at sparebanker som hovedregel bør være organisert som vanlig sparebank eller som sparebank med eierandelskapital. Det skal også legges vekt på virksomheten sparebanken har drevet i vedkommende kommune og

i tilfelle om eller hvordan virksomheten vil bli videreført.

(4) Kongen kan fastsette nærmere regler om omdanning av finansinstitusjon nevnt i første ledd, herunder om:

- a) virksomheten til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som stiftes ved omdanningen,
- b) organisering og virksomhet til finansstiftelse som opprettes ved omdanningen.

§ 2c-14 Gjennomføring av omdanningen

(1) Omdanningen gjennomføres ved at finansinstitusjonens konsesjon, samt eiendeler og forpliktelser i sin helhet overføres til et nystiftet aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Kreditorer etter de overførte forpliktelser og eiere av egenkapitalbevis kan ikke kreve utløsning på grunn av omdanningen eller motsette seg omdanningen.

(2) Ved omdanningen skal det opprettes en finansstiftelse etter reglene i kapittel 2d som skal være eier av alle aksjene i det nye selskapet, med unntak av aksjer som tilordnes eiere av egenkapitalbevis etter § 2c-16 første ledd. Har den finansinstitusjon som omdannes tidligere opprettet en finansstiftelse som er undergitt reglene i kapittel 2d, kan Kongen samtykke i at alle aksjene i det nye selskapet, med unntak av aksjer som tilordnes eiere av egenkapitalbevis etter § 2c-16 første ledd, i stedet blir overført til denne finansstiftelsen. Reglene i §§ 2-2 til 2-6 gjelder ikke ved overføringen av de aksjer som etter vedtaket skal overtas av finansstiftelsen og eiere av egenkapitalbevis.

(3) Ved omdanning av gjensidig forsikringsselskap eller kredittforening kan Kongen i særlige tilfelle samtykke i at aksjer som ellers skulle overføres til finansstiftelsen, i stedet skal fordeles blant foretakets kunder ut fra kundeforholdenes art, omfang og varighet. I omdanningsvedtaket kan det fastsettes at kunder med rett til aksjer under en fastsatt grense i stedet skal gis oppgjør i penger. Kongen kan gi nærmere regler om fordelingen av aksjer mellom kundene. Reglene om prospektkrav ved offentlig tilbud i verdipapirhandelloven kapittel 7 gjelder tilsvarende.

(4) Medlemsansvar for tap ved virksomheten i forsikringsselskap eller kredittforening kan også gjøres gjeldende etter omdanningen. Nytt tilleggsansvar kan ikke pålegges etter omdanningen.

§ 2c-15 Omdanning til morselskap i finanskonsern

(1) Omdanning etter § 2c-14 kan også gjennomføres ved at det opprettes et aksjeselskap eller allmennaksjeselskap i form av et holdingselskap som skal være morselskap i et nytt finanskonsern, jf. § 2a-2 bokstav d. I så fall skal finansinstitusjonens virksomhet videreføres i et nystiftet datterselskap i konsernet.

(2) Ved omdanning etter første ledd kan det foretas fordeling av aksjene i holdingselskapet etter reglene i §§ 2c-14 annet og tredje ledd og 2c-16.

(3) Reglene i §§ 2a-10 til 2a-15 gjelder for holdingselskapet. Er omdanningen av en sparebank gjennomført etter første ledd, kan holdingselskapet foreta salg av aksjer i den bank som viderefører virksomheten i sparebanken, bare dersom sparebankstiftelsen som er oppret-

tet ved omdanningen, har gitt samtykke etter vedtak i generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring.

§ 2c-16 Fordeling av aksjekapital og aksjer

(1) Ved omdanning av finansinstitusjon som har eierandelskapital, skal aksjekapitalen i det nye selskapet eller morselskapet fordeles mellom finansstiftelsen og eierne av egenkapitalbevis etter forholdet mellom grunnfondskapitalen etter § 2b-1 annet ledd med tillegg av kompensasjonsfondet, og eierandelskapitalen etter § 2b-1 tredje ledd med tillegg av overkursfondet.

(2) I omdanningsvedtaket kan det fastsettes at eiere av egenkapitalbevis med rett til aksjer under en fastsatt grense i stedet skal gis oppgjør i penger. Ved fordelingen av aksjer etter første ledd skal det i så fall gjøres et fradrag i eierandelskapitalen tilsvarende det beløp som skal utbetales til slike eiere av egenkapitalbevis.

§ 2c-17 Vedtak om omdanning

(1) Vedtak om omdanning av et finansforetak treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring, med mindre et særskilt flertallskrav er fastsatt for vedtak om omdanning. Det kan fastsettes i vedtektene at vedtak om omdanning krever at flertallet i generalforsamlingen også omfatter minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller av medlemmer valgt av, eierne av egenkapitalbevis. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 2b-26 tilsvarende.

(2) Styret skal forelegge generalforsamlingen en plan for omdanningen som blant annet redegjør for formålet med omdanningen og angir retningslinjer for virksomheten i den omdannede finansinstitusjonen. Utkast til stiftelsesdokument med vedtekter for selskap og finansstiftelse som skal opprettes ved omdanningen, skal fremlegges for generalforsamlingen ved behandling av spørsmålet om omdanning. Stiftelsesdokumentet for finansstiftelsen skal angi hvem som skal være styremedlemmer og revisor inn-til valg er foretatt av generalforsamlingen. Åpningsbalanse for stiftelsen utarbeidet etter reglene i allmennaksjeloven § 2-8, skal vedlegges stiftelsesdokumentet.

(3) Generalforsamlingens vedtak skal omfatte fordelingen av aksjer etter reglene i § 2c-16. Det samme gjelder i tilfelle retningslinjer for fordeling av aksjer mellom finansinstitusjonens kunder etter § 2c-14 tredje ledd.

§ 2c-18 Vedtekter. Registrering

(1) Vedtekter for selskap og finansstiftelse opprettet ved omdanningen skal være godkjent av Kongen.

(2) Melding om omdanningsvedtaket skal innen tre måneder sendes til Foretaksregisteret. Det samme gjelder melding om stiftelsen av selskap og finansstiftelse som opprettes ved omdanningen. Registerførerens kontrollere at tillatelse er gitt, og at vedtekter er godkjent.

Kapittel 2d. Finans- og sparebankstiftelser.

I. Almennelige regler for finansstiftelser

§ 2d-1 Opprettelse. Tillatelse mv.

(1) En finansstiftelse anses opprettet når generalfor-

samlingen har godkjent stiftelsesdokumentet med vedtekter og truffet vedtak som nevnt i § 2b-2 annet og tredje ledd, jf. § 2b-3 annet ledd, og §§ 2c-4 eller 2c-12, eller omdanningsvedtak etter § 2c-17. Styremedlemmene i finansinstitusjonen regnes som opprettere.

(2) For finansstiftelser gjelder reglene om næringsstiftelser i stiftelsesloven tilsvarende så langt de passer såfremt annet ikke er fastsatt i eller i medhold av loven her. Kredittilsynet skal føre tilsyn med finansstiftelser og deres virksomhet etter reglene i kredittilsynsloven. Utgiftene ved tilsynet utlignes etter samme lov.

(3) Reglene om finansstiftelser i avsnitt I gjelder for sparebankstiftelser for så vidt ikke annet følger av reglene i eller i medhold av §§ 2d-6 til 2d-9.

(4) Kongen kan samtykke i at en stiftelse som er opprettet før loven trådte i kraft og som ved opprettelsen vederlagsfritt mottok grunnfondsbevis utstedt ved konvertering av grunnfondskapital, jf. § 2b-2 annet og tredje ledd, omdannes til finansstiftelse undergitt reglene i kapittel 2d.

§ 2d-2 Vedtekter

(1) Vedtektene for en finansstiftelse skal minst inneholde:

- a) stiftelsens foretaksnavn,
- b) kommunen hvor stiftelsen skal ha sitt forretningskontor,
- c) stiftelsens formål og den virksomhet den skal drive,
- d) stiftelsens grunnfondskapital og hvordan stiftelsens midler skal plasseres,
- e) sammensetningen av generalforsamlingen og valg av medlemmer, samt reglene om stemmerett, inhabilitet og i tilfelle det høyeste antall stemmer som kan avgis av et medlem,
- f) når generalforsamling skal holdes, hvilke saker som skal behandles, og flertallskrav som skal gjelde for beslutninger,
- g) antallet eller laveste eller høyeste antall av styremedlemmer, og regler for valg av styremedlemmer,
- h) hvilke andre organer stiftelsen skal ha og hvilken oppgave og myndighet disse skal ha,
- i) anvendelsen av årets overskudd og dekning av underskudd,
- j) om stiftelsen skal ha adgang til å utstede egenkapitalbevis,
- k) regler om vedtektsendringer,
- l) avvikling av stiftelsen og disponering av formuen ved avvikling.

(2) Vedtektene og vedtektsendringer skal godkjennes av Kredittilsynet.

§ 2d-3 Organer

(1) Finansstiftelsen skal ha egen generalforsamling som sammensettes og velges etter nærmere bestemmelser i vedtektene. Det skal legges vekt på at medlemmene av generalforsamlingen samlet avspeiler kundestrukturen i finansinstitusjon opprettet ved omdanningen, andre interessegrupper og samfunnsmessige interesser knyttet til stiftelsens virksomhet.

(2) Generalforsamlingen innkalles av styret. Et medlem har rett til å få behandlet en sak meldt skriftlig til styret innen én uke før møtet i generalforsamlingen holdes. Bestemmelsene om generalforsamlingen i § 2b-26 gjelder tilsvarende. Generalforsamlingen velger revisor og godkjenner revisors godtgjørelse.

(3) Stiftelsen skal ha eget styre som er valgt av generalforsamlingen i samsvar med de grupper som er representert i generalforsamlingen. Stiftelsen kan ha daglig leder tilsatt av styret. Allmennaksjeloven §§ 6-27 til 6-34 gjelder tilsvarende.

(4) Ansatte og tillitsvalgte i stiftelsen kan ikke være ansatt eller tillitsvalgt i den finansinstitusjon som har etablert stiftelsen etter reglene i § 2d-1, eller annet selskap i samme konsern. Dette er ikke til hinder for at stiftelsen i samsvar med omfanget av sine eierinteresser i finansinstitusjonen foreslår og får valgt personer som skal representere stiftelsen i generalforsamlingen, styret og andre organer i finansinstitusjonen. Personer som er ansatt eller tillitsvalgt i finansstiftelser med eierandel i finansinstitusjonen kan likevel ikke utgjøre mer enn en tredel av medlemmene i generalforsamlingen og styret i finansinstitusjonen. Kredittilsynet kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra dette.

§ 2d-4 Finansstiftelsens virksomhet

(1) Finansstiftelsen forvalter egenkapitalbevis eller aksjer som ble tilført stiftelsen i forbindelse med opprettelsen og midler som mottas som utbetaling på egenkapitalbevis eller aksjer, herunder eierandeler ervervet ved ombytting av slike eierandeler. Stiftelsen kan utøve tegningsrettigheter og tegne, kjøpe eller selge slike egenkapitalbevis eller aksjer. For øvrig skal stiftelsen forvalte sin kapital på forsvarlig måte i samsvar med de plasseringsregler som vedtektene fastsetter.

(2) Bestemmelsene om disponering av overskudd og utdeling av utbyttedmidler i § 2b-27 gjelder tilsvarende. Har stiftelsen utstedt egne egenkapitalbevis, gjelder dette bare overskudd som er tilordnet grunnfondskapitalen etter § 2b-18.

(3) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring og med samtykke av Kredittilsynet treffe vedtak om nedsetting av grunnfondskapitalen. Bestemmelsene i allmennaksjeloven §§ 12-1 annet ledd til 12-7 gjelder tilsvarende, likevel slik at det beløp nedsettingen gjelder bare kan benyttes til:

- a) dekning av underskudd som ikke kan dekkes på annen måte, eller
- b) utdeling av utbyttedmidler i samsvar med bestemmelser i vedtektene.

(4) Stiftelsen kan etter vedtak med flertall som for vedtektsendring og med samtykke av Kredittilsynet utstede egenkapitalbevis etter reglene i §§ 2b-2 og 2b-3 for å tegne eller kjøpe egenkapitalbevis eller aksjer som nevnt i første ledd. Bestemmelsene i §§ 2b-7 til 2b-23 gjelder tilsvarende.

(5) Kongen kan gi nærmere regler om finansstiftelser og deres virksomhet.

§ 2d-5 *Sammenslåing, avvikling mv.*

(1) Generalforsamlingen kan med flertall som for vedtektsendring vedta avvikling av finansstiftelsen eller at stiftelsen skal slås sammen med annen finansstiftelse. Vedtaket krever godkjennelse av Kongen. Kongen kan beslutte at stiftelsen skal avvikles dersom forutsetningene for dens virksomhet er vesentlig endret.

(2) Ved avvikling skal formuen disponeres som fastsatt i vedtektene, med mindre Kongen ut fra allmenne hensyn eller ut fra hensynet til det omdannede finansforetaket eller dets kunder fastsetter noe annet.

(3) Kredittilsynet treffer vedtak om en finansstiftelse skal være undergitt tilsyn av Stiftelsestilsynet etter reglene i stiftelsesloven dersom:

- a) finansstiftelsens eierandel er mindre enn en tidel av summen av grunnfondskapitalen og eierandelskapitalen eller av aksjene i finansinstitusjonen eller morselskapet i det finanskonsern institusjonen inngår, og
- b) Kredittilsynet finner at størrelsen av finansstiftelsens samlede eierandel ikke vil gi grunnlag for slik innflytelse på virksomheten i finansinstitusjonen eller morselskapet at det, ut fra de hensyn finanslovgivningen skal ivareta, er påkrevd at finansstiftelsen fortsatt er undergitt bestemmelsene i dette kapittel og tilsyn av Kredittilsynet.

(4) Kongen kan gi nærmere regler om sammenslåing og avvikling av finansstiftelser.

II. Særlige regler for sparebankstiftelser

§ 2d-6 *Sparebankstiftelser*

(1) Som sparebankstiftelse regnes finansstiftelse som er opprettet av en sparebank etter reglene i §§ 2b-2 annet og tredje ledd, 2c-4 eller 2c-12, eller ved omdanningsvedtak etter § 2c-17.

(2) Sparebankstiftelser skal benytte ordet «sparebankstiftelse» i sitt foretaksnavn. For sparebankstiftelser gjelder reglene i §§ 2d-1 til 2d-5 for så vidt annet ikke er fastsatt i §§ 2d-7 til 2d-9.

(3) Kongen kan gi nærmere regler om sparebankstiftelser og deres virksomhet.

§ 2d-7 *Vedtekter. Generalforsamling*

(1) I vedtektene for en sparebankstiftelse skal det fastsettes at stiftelsen skal videreføre sparebanktradisjonene og ha et langsiktig og stabilt formål med sitt eierskap i sparebanken eller den omdannede banken, eller i det holdingselskap som er morselskap i det finanskonsern banken inngår i. Tilsvarende gjelder i forhold til eierandeler ervervet i annen bank ved ombytting av slike eierandeler i tilfelle av sammenslåing av den sparebank som opprettet stiftelsen, og en annen bank.

(2) Vedtektenes bestemmelser om generalforsamlingens sammensetning og valg av medlemmer skal samlet avspeile kundestrukturen i den sparebank som opprettet stiftelsen, andre interessegrupper og samfunnsmessige interesser knyttet til sparebankstiftelsens virksomhet.

(3) Bestemmelsene i § 2b-26 om generalforsamlingen gjelder tilsvarende for sparebankstiftelser. I vedtekte-

ne kan det fastsettes strengere flertallskrav for vedtektsendringer og grense for det antall stemmer et medlem kan avgi på generalforsamlingen.

§ 2d-8. *Sparebankstiftelsers virksomhet*

(1) En sparebankstiftelse kan utstede egenkapitalbevis etter reglene i § 2d-4 fjerde ledd. Stiftelsen kan også ta opp lån tilsvarende inntil 10 prosent av stiftelsens egenkapital. Vedtak om opptak av lån treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring.

(2) Vedtak om salg av egenkapitalbevis eller aksjer tilført sparebankstiftelsen da den ble opprettet, treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring, med mindre det i vedtektene er fastsatt strengere flertallskrav. Det samme gjelder egenkapitalbevis eller aksjer ervervet ved ombytting av slike aksjer og egenkapitalbevis i tilfelle av sammenslåing av finansinstitusjoner. Midler som frigjøres ved salget kan etter vedtektsendring om nedsettelse av grunnfondskapitalen disponeres som overskuddsmidler etter tredje ledd.

(3) En sparebankstiftelse kan etter reglene i § 2b-27 benytte årets overskudd til gaver til allmennnyttige formål, særlig for å fremme utviklingen i områder hvor den kapital som er tilført stiftelsen da den ble opprettet er frembrakt, eller til avsetning til et gavefond med samme formål. Har stiftelsen utstedt eierandelskapital, gjelder dette bare overskudd som er tilordnet grunnfondskapitalen etter § 2b-18.

§ 2d-9 *Sammenslåing, avvikling mv. av sparebankstiftelser*

(1) Bestemmelsene om avvikling og sammenslåing i § 2d-5 første og annet ledd gjelder tilsvarende for sparebankstiftelser.

(2) Bestemmelsene i § 2d-5 tredje ledd gjelder også for sparebankstiftelser, likevel slik at en sparebankstiftelses samlede eierandel i en bank anses også å omfatte aksjer eller egenkapitalbevis som eies av annen sparebankstiftelse som stiftelsen har vedtektsfestet samarbeid med.

(3) Kongen kan gi nærmere regler om sammenslåing og avvikling av sparebankstiftelser.

§ 2d-10 *Overgangsregler*

(1) Har foretaket overkursfond på det tidspunkt loven trer i kraft, skal midlene i overkursfondet regnes som overkursfond i forhold til § 2b-1 fjerde ledd.

(2) Forskrift 7. februar 2001 nr. 108 om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper § 25 skal fortsatt gjelde for grunnfondsbeviskapital som en finansinstitusjon har på det tidspunkt loven trer i kraft, med mindre vedtak om fusjon er truffet av generalforsamlingen med et flertall som kreves ved vedtektsendring og som også omfatter minst to tredeler av de stemmer som avgis av, eller på vegne av, grunnfondsbeviserne.

§ 3-6 annet ledd første punktum skal lyde:

Er foretaket organisert på annen måte enn som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, *gjelder reglene i kapitell 2c.*

III

I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven) gjøres følgende endring:

§ 4-2 oppheves.

IV

Ikrafttredelse og overgangsregler

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. De enkelte bestemmelser kan settes i kraft til ulik tid. Kongen kan fastsette overgangsregler.

Votering:

Tilrådinga frå komiteen blei samrøystes vedteken.

Presidenten: Det blir votert over overskrifta til lova og lova i det heile.

Votering:

Overskrifta til lova og lova i det heile blei samrøystes vedteke.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 4

Komiteen hadde rådd Odelstinget til å gjere slikt vedtak til

l o v
om tjenestevirksomhet (tjenesteloven)

Kapittel 1 Innledende bestemmelser§ 1 *Lovens formål*

Lovens formål er å gjøre det enklere å etablere tjenestevirksomhet og yte grenseoverskridende tjenester, samtidig som et høyt kvalitetsnivå på tjenester og tvingende allmenne hensyn ivaretas, i samsvar med EØS-avtalen vedlegg X punkt 1 (direktiv 2006/123/EF) om tjenester i det indre marked.

§ 2 *Lovens alminnelige virkeområde*

Loven gjelder for tjenester som går inn under EØS-avtalen del III kapittel 3.

Loven griper ikke inn i organisering og finansiering av offentlige tjenester, herunder plikter knyttet til utøvelsen av disse.

Loven griper ikke inn i utøvelsen av grunnleggende rettigheter.

Loven gjelder ikke for Svalbard.

§ 3 *Avgrensninger i lovens saklige virkeområde*

Loven gjelder ikke for

- a) arbeidsretten, herunder retten til å forhandle og inngå tariffavtaler, og retten til arbeidskamp
- b) utleie av arbeidskraft fra bemanningsforetak
- c) trygdellovgivningen
- d) sosialtjenester vedrørende boliger, barneomsorg og støtte til trengende familier og personer gitt av eller på oppdrag av det offentlige eller av frivillige organisasjoner
- e) helsetjenester
- f) finansielle tjenester
- g) elektroniske kommunikasjonstjenester og kommunikasjonsnettverk og tilknyttede anlegg og tjenester, på områder fastsatt i forskrift i medhold av § 27
- h) tiltak for å beskytte eller fremme kulturelt eller språklig mangfold, eller mangfold i media
- i) audiovisuelle tjenester og radiokringkasting
- j) transporttjenester, herunder havnetjenester, som går inn under EØS-avtalen del III kapittel 6
- k) pengespillvirksomhet
- l) private vaktjenester
- m) posttjenester

§ 4 *Forholdet til annen lovgivning*

Bestemmelser i lov og forskrift som gjennomfører Norges forpliktelser etter EØS-avtalen når det gjelder adgang til eller utøvelse av tjenestevirksomhet, går ved motstrid foran bestemmelser i loven her.

Loven griper ikke inn i internasjonale-privatrettslige regler.

§ 5 *Definisjoner*

I denne loven betyr

- a) tjeneste: økonomisk virksomhet av foretak eller selvstendig næringsdrivende, normalt mot betaling, jf. EØS-avtalen artikkel 37
- b) tjenesteyter: enhver statsborger i en EØS-stat og ethvert foretak etablert i en EØS-stat, som tilbyr eller yter en tjeneste, jf. EØS-avtalen artikkel 34
- c) tjenestemottaker: enhver statsborger i en EØS-stat, enhver person som har rettigheter etter EØS-avtalen og ethvert foretak etablert i en EØS-stat, som mottar eller ønsker å motta en tjeneste, jf. EØS-avtalen artikkel 34
- d) etableringsstat: den EØS-stat der tjenesteyteren er etablert
- e) etablering: utøvelse av økonomisk virksomhet av en tjenesteyter for et ubestemt tidsrom, ved bruk av en fast infrastruktur som tjenesten ytes fra, jf. EØS-avtalen artikkel 31
- f) tillatelsesordning: enhver fremgangsmåte som krever at tjenesteyteren eller tjenestemottakeren skal henvende seg til ansvarlig myndighet for å få en uttrykkelig eller stilltiende avgjørelse om adgang til eller utøvelse av tjenestevirksomhet
- g) krav: plikter, forbud, vilkår eller begrensninger som følger av lov eller forskrift, rettspraksis eller forvaltningspraksis, eller som følger av bransjeorganers regler eller kollektive regler som yrkessammenslutninger

eller andre yrkesorganisasjoner har vedtatt innenfor rammen av sin rettslige uavhengighet. Regler fastsatt i tariffavtaler fremforhandlet av partene i arbeidslivet skal ikke anses som krav

- h) tvingende allmenne hensyn: hensyn anerkjent som dette i rettspraksis fra EF- og EFTA-domstolen, herunder hensynet til offentlig orden og sikkerhet, folkehelsen og miljøvern
- i) ansvarlig myndighet: et organ som har til oppgave å regulere eller føre tilsyn med tjenestevirksomhet, enten det er et forvaltningsorgan, en domstol eller et bransjeorgan, eller en yrkessammenslutning eller annen yrkesorganisasjon som innenfor rammen av sin rettslige uavhengighet på en kollektiv måte regulerer adgang til eller utøvelse av tjenestevirksomhet
- j) EØS-stat: enhver EFTA- eller EU-stat som er part i EØS-avtalen
- k) lovregulert yrke: yrkesvirksomhet fastsatt i forskrift i medhold av § 27, som krever bestemte kvalifikasjoner

Kapittel 2 Kontaktpunkt og dokumentasjon

§ 6 Kontaktpunkt

En tjenesteyter har rett til å bruke et elektronisk kontaktpunkt til å fullføre alle fremgangsmåter som er nødvendige for å starte og utøve tjenestevirksomhet, herunder innlevering av dokumentasjon, melding, registrering og søknader, og få svar på disse.

Første ledd kommer ikke til anvendelse på fremgangsmåter, herunder kontroll fra ansvarlig myndighet, som etter sin art ikke kan gjennomføres elektronisk.

Kontaktpunktet skal viderebringe en henvendelse som det mottar, til ansvarlig myndighet. Gjelder det en frist for å rette henvendelse til ansvarlig myndighet, er det tilstrekkelig at henvendelsen er registrert mottatt i kontaktpunktet innen fristens utløp.

§ 7 Rett til informasjon gjennom kontaktpunktet

En tjenesteyter eller tjenestemottaker kan kreve oppdaterte og elektronisk tilgjengelige opplysninger gjennom kontaktpunktet om

- a) krav som gjelder for tjenesteytere etablert i riket, særlig krav som knytter seg til fremgangsmåter for å starte og utøve tjenestevirksomhet, og hvordan de til vanlig blir forstått og anvendt
- b) hvordan ansvarlig myndighet kan kontaktes direkte
- c) vilkår og fremgangsmåte for å få tilgang til offentlige registre og databaser om tjenesteytere og tjenester
- d) klageadgang ved tvist mellom tjenesteyteren eller tjenestemottakeren og ansvarlig myndighet, mellom tjenesteytere eller mellom en tjenesteyter og en tjenestemottaker
- e) sammenslutninger og organisasjoner der en tjenesteyter eller tjenestemottaker kan få praktisk hjelp
- f) betydningen av og kriteriene for å anvende merker og andre kvalitetsangivelser knyttet til tjenester

Tjenestemottaker skal ved henvendelse til kontaktpunktet også få generelle opplysninger om krav for å starte

og utøve tjenestevirksomhet i andre EØS-stater, herunder regler om forbrukervern.

§ 8 Dokumentasjon for at krav er oppfylt

En tjenesteyter eller tjenestemottaker som må legge frem et dokument for å vise at et krav er oppfylt, kan i stedet legge frem et dokument utstedt i en annen EØS-stat når det tjener samme formål eller viser at tilsvarende krav er oppfylt.

Ansvarlig myndighet kan kreve at et dokument utstedt i en annen EØS-stat blir fremlagt i norsk oversettelse. Et slikt dokument kan ikke kreves fremlagt i original, bekreftet kopi eller bekreftet oversettelse uten at dette følger av bestemmelser i lov eller forskrift som gjennomfører Norges forpliktelser etter EØS-avtalen, eller er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn.

Kapittel 3 Tjenesteyters rett til å etablere seg

§ 9 Forbudte krav ved etablering av tjenestevirksomhet

Retten til å starte og utøve tjenestevirksomhet kan ikke gjøres betinget av krav som direkte eller indirekte innebærer forskjellsbehandling på grunnlag av statsborgerskap, bosted eller etableringsstat.

Følgende krav kan heller ikke gjøres gjeldende:

- a) forbud mot etablering i flere EØS-stater eller forbud mot å stå i registre eller være tilknyttet bransjeorganer eller sammenslutninger i flere EØS-stater
- b) krav som begrenser retten til å velge om etablering skal skje som hovedforretningssted eller som filial, agentur eller datterselskap
- c) krav om at norske tjenesteytere skal ha tilsvarende adgang til å starte og utøve tjenestevirksomhet i EØS-staten der tjenesteyteren allerede er etablert
- d) krav om en konkret vurdering av potensielle eller faktiske økonomiske virkninger av tjenesten, om det er behov for eller etterspørsel etter tjenesten i markedet, eller om virksomheten er egnet i lys av økonomiske mål fastsatt av ansvarlig myndighet
- e) krav om medvirkning fra konkurrerende næringsdrivende i behandling av søknad om tillatelse eller andre enkeltvedtak knyttet til retten til å starte og utøve tjenestevirksomhet
- f) krav om at finansiell sikkerhetsstillelse eller forsikringstegning skal skje hos foretak som er etablert i riket
- g) krav om å være registrert i riket på forhånd eller å ha utøvd tjenestevirksomheten her tidligere

Annet ledd bokstav e gjelder ikke hvis ansvarlig myndighet er et bransjeorgan, en yrkessammenslutning eller annen yrkesorganisasjon.

§ 10 Tillatelse for tjenestevirksomhet

Krav om tillatelse til å starte og utøve tjenestevirksomhet eller kriteriene for å gi tillatelse gjelder bare hvis tillatelsesordningen eller kriteriet

- a) verken direkte eller indirekte innebærer forskjellsbehandling på grunnlag av statsborgerskap, bosted eller etableringsstat,

- b) er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, og
 c) er egnet og nødvendig for å oppnå formålet med tillatelsesordningen eller kriteriet.

En tjenesteyter som allerede er etablert i en EØS-stat, kan ikke i forbindelse med søknad om tillatelse pålegges krav eller kontroll som etter sitt formål i hovedsak svarer til det som tjenesteyteren allerede har oppfylt i en EØS-stat.

Tillatelse gir tjenesteyteren adgang til å starte og utøve tjenestevirksomhet i hele riket. Tillatelse kan begrenses til hver enkelt etablering eller til et bestemt geografisk område, dersom begrensningen er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn.

§ 11 Saksbehandlingsfrister og gebyr mv.

Saksbehandlingsfristen for tillatelsesordningen regnes fra den dagen da nødvendig dokumentasjon har kommet inn til ansvarlig myndighet. Fristen kan forlenges én gang dersom sakens kompleksitet gjør det nødvendig. Fristforlengelsen skal begrunnes, og den skal meddeles søkeren før den opprinnelige fristen er ute.

Er fristen ute, anses tillatelse gitt, om ikke annet er fastsatt i eller med hjemmel i lov.

Etter å ha mottatt søknad med nødvendig dokumentasjon skal ansvarlig myndighet så raskt som mulig gi søkeren et foreløpig svar. Det foreløpige svaret skal opplyse om den frist som gjelder for saksbehandlingen, at tillatelse skal anses gitt dersom søknaden ikke er avgjort for fristens utløp, i de tilfellene dette får anvendelse, og klageadgang. Mangler nødvendig dokumentasjon fra søkeren, skal denne så snart som mulig oppfordres til å gi fullstendig dokumentasjon og opplyses om at saksbehandlingsfristen først løper fra det er gjort.

Gebyr for saksbehandlingen skal være rimelig og ikke overstige kostnadene ved saksbehandlingen.

§ 12 Forholdet til forvaltningsloven ved søknad om tillatelse

For tillatelse som anses gitt i henhold til § 11 annet ledd, gjelder ikke forvaltningsloven §§ 23, 24, 25, 27 og 35 første ledd bokstav b. Frist for å sende meldinger etter forvaltningsloven § 35 tredje ledd annet punktum løper fra tidspunktet tillatelsen anses gitt.

Fristforlengelse i medhold av § 11 første ledd annet punktum er ikke enkeltvedtak.

Forvaltningsloven § 11 a annet og tredje ledd gjelder ikke ved søknad om tillatelse.

§ 13 Varigheten av tillatelse

En tillatelse kan bare tidsbegrenses når

- det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn,
- antall tillatelser er begrenset ut fra tvingende allmenne hensyn, og
- tillatelsen ved utløpet av tidsbegrensningen fornyes uten videre eller dersom vilkårene for tillatelse fortsatt er oppfylt.

Paragrafen er ikke til hinder for vilkår om at tillatelsen faller bort om ikke virksomheten starter innen en bestemt frist.

§ 14 Særregler ved begrenset antall tillatelser

Er antall tillatelser begrenset på grunn av knapphet på naturressurser eller teknisk kapasitet, skal saksbehandlingen innledes med offentlig kunngjøring. Tillatelse kan bare gis for begrenset tid. Ved utløp kan tillatelsen ikke forlenges uten videre eller innebære andre fordeler for tidligere innehaver eller noen som har særlige forbindelser til innehaver. Tildelt tillatelse kunngjøres offentlig.

§ 11 annet ledd får ikke anvendelse på tillatelser som beskrevet i første ledd.

§ 15 Innehaverens plikt til å gi informasjon

Innehaveren av en tillatelse skal gi ansvarlig myndighet opplysning om

- opprettelse av datterselskaper som skal benytte tillatelsen
- endringer som gjør at vilkårene for tillatelsen ikke lenger er til stede

Kapittel 4 Midlertidig grenseoverskridende tjenesteyting

§ 16 Rett til å yte grenseoverskridende tjenester

En tjenesteyter etablert i en annen EØS-stat har rett til å yte tjenester her i riket.

- Krav som gjøres gjeldende overfor tjenesteyter må
- verken direkte eller indirekte forskjellsbehandle på grunnlag av statsborgerskap, bosted eller etableringsstat,
 - være begrunnet i hensyn til offentlig orden og sikkerhet, folkehelsen eller miljøvern, og
 - være egnet og nødvendig for å oppnå formålet med kravet.

§ 17 Unntak fra hovedregelen

§ 16 gjelder ikke for

- tjenester av allmenn økonomisk interesse
 - grenseoverskridende tjenesteyting for lovregulerte yrker, som nevnt i forskrift i medhold av § 27
 - krav om at en tjeneste bare kan ytes av tjenesteytere innenfor et bestemt yrke
 - innkreving av gjeld gjennom domstolene
 - krav om visum, oppholdstillatelse eller meldeplikt for statsborgere fra andre stater enn EØS-stater, når dette er forenlig med Schengen-konvensjonen
 - immaterielle rettigheter
 - registrering av kjøretøyer leaset i en annen EØS-stat
- § 16 gjelder heller ikke for bestemmelser i lov eller forskrift som gjennomfører forpliktelser etter EØS-avtalen som nevnt i forskrift i medhold av § 27.

§ 18 Unntak i enkeltsaker

§ 16 er ikke til hinder for at ansvarlig myndighet i særlige tilfeller treffer egnede og nødvendige tiltak overfor en tjenesteyter etablert i en annen EØS-stat, for å ivareta sikkerheten ved tjenesten.

Tiltak i henhold til første ledd kan treffes kun dersom reglene for sikkerhetstiltaket ikke er harmonisert gjennom EØS-avtalen, og

- ansvarlig myndighet har bedt etableringsstaten om å

treffe tiltak, i samsvar med forskrift gitt i medhold av § 27, og

- b) etableringsstaten ikke har truffet slike tiltak eller har truffet tiltak som ikke gir tilstrekkelig vern.

§ 19 Rettigheter for tjenestemottakere

Det kan ikke gjøres gjeldende krav overfor en tjenestemottaker som begrenser retten til å motta tjenester fra en tjenesteyter etablert i en annen EØS-stat.

Det kan ikke gjøres gjeldende krav overfor en tjenestemottaker fra en annen EØS-stat som forskjellsbehandler på grunnlag av statsborgerskap, bosted eller etableringsstat. Tilsvarende forskjellsbehandling må heller ikke forekomme i en tjenesteyters alminnelige avtalevilkår. Første og annet punktum er likevel ikke til hinder for at det settes særskilte vilkår for å motta tjenesten når dette er begrunnet i objektive forhold.

Kapittel 5 Informasjonsplikt og ansvarsforsikring for tjenester mv.

§ 20 Informasjon til tjenestemottakere

Tjenesteyteren skal uten særskilt forespørsel opplyse tjenestemottaker om

- tjenesteyterens navn, foretaksform, adresse og andre opplysninger som gjør at tjenestemottakeren kan henvende seg raskt og direkte til tjenesteyteren
- registrering i Foretaksregisteret eller annet offentlig register, med tilstrekkelige opplysninger til å identifisere tjenesteyteren
- ansvarlig myndighet eller kontaktpunkt, dersom det kreves tillatelse for virksomheten
- for lovregulerte yrker, tjenesteyterens yrkestittel og hvilken EØS-stat tittelen er gitt i, samt ethvert bransjeorgan, enhver yrkesorganisasjon eller lignende hvor tjenesteyteren er registrert
- tjenesteyterens alminnelige avtalevilkår, herunder avtalevilkår om verneting og hvilken stats lov som skal gjelde for avtalen
- garantier som ikke følger av ufravikelig lov eller forskrift
- prisen for tjenesten, hvis den er fastsatt på forhånd i en prisliste eller på annen måte
- hovedinnholdet av tjenesten, hvis det ikke fremgår av sammenhengen
- obligatorisk forsikring eller annen sikkerhet som dekker tjenesteyterens yrkesansvar, herunder stedlig dekningsområde og kontaklinformasjon til forsikringsgiver eller annen yter av sikkerhet
- eventuell adgang til utenrettslig tvisteløsning som tjenesteyter er omfattet av, og hvor tjenestemottaker kan få informasjon om ordningen og vilkårene for å benytte den

Tjenesteyteren skal på forespørsel fra tjenestemottakeren opplyse om

- prisen for tjenesten dersom den ikke er fastsatt på forhånd eller, om det ikke er mulig å gi nøyaktig pris, et prisoverslag eller oversikt over hvordan prisen beregnes

- for lovregulerte yrker, en henvisning til profesjonsregler i tjenesteyterens etableringsstat og hvordan reglene kan innhentes
- når det er av betydning for den aktuelle tjenesten, virksomhet på flere fagområder eller samarbeid med andre tjenesteytere og om tiltak som er iverksatt for å unngå interessekonflikter
- bransjenormer og andre regler for god atferd som gjelder for tjenesteyterens virksomhet, hvor de finnes elektronisk og på hvilket språk

Tjenesteyteren skal gi eller gjøre opplysningene etter paragrafen her tilgjengelige for tjenestemottakeren på en klar måte før avtale blir inngått. Opplysninger som nevnt i første ledd bokstav j og annet ledd bokstav c skal fremgå av alt informasjonsmateriale som beskriver tjenesten i detalj.

§ 21 Ansvarsforsikring og sikkerhet

Ved etablering her i riket gjelder ikke krav om obligatorisk ansvarsforsikring eller sikkerhet for tjenesteyter som allerede gjennom etablering i en annen EØS-stat er dekket av ansvarsforsikring eller sikkerhet som i det alt vesentlige svarer til den obligatoriske ordningen. Gir ansvarsforsikringen eller sikkerheten bare delvis dekning, gjelder kravet om obligatorisk forsikring eller sikkerhet for den delen som ikke er dekket i etableringsstaten.

En obligatorisk ansvarsforsikring eller sikkerhet for tjenestevirksomheten kan oppfylles av kredittinstitusjoner og forsikringsselskaper i enhver EØS-stat.

§ 22 Markedsføring i lovregulerte yrker

Tjenesteytere i lovregulerte yrker har rett til å drive markedsføring av sin virksomhet og tjenester innenfor rammen av yrkesetiske regler og særskilt lovgivning. Slike begrensninger skal være begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, være egnet og nødvendig for å oppnå formålet med begrensningen, og skal ikke innebære forskjellsbehandling på grunnlag av statsborgerskap, bosted eller etableringsstat. Begrensningene skal ikke innebære et totalforbud mot markedsføring.

§ 23 Virksomhet på flere områder

En tjenesteyter står fritt til å yte flere slags tjenester eller til å yte tjenester i samarbeid med andre tjenesteytere.

Første ledd er ikke til hinder for å sette krav knyttet til virksomhet på flere områder til

- tjenesteytere i lovregulerte yrker, så langt dette er berettiget for å sikre etterlevelse av yrkesetiske regler, og nødvendig for å sikre tjenesteyterens uavhengighet og upartiskhet
- tjenesteytere innenfor sertifisering, akkreditering, utprøving og teknisk kontroll, så langt dette er berettiget for å sikre tjenesteyterens uavhengighet og upartiskhet

Kapittel 6 Tilsyn og administrativt samarbeid

§ 24 Tilsynskompetanse

Ansvarlig myndighet kan føre tilsyn med at en tjenesteyter som er etablert i en annen EØS-stat, overholder

krav stilt i samsvar med §§ 16 og 17. For andre krav kan ansvarlig myndighet foreta inspeksjoner og andre undersøkelser når de er forholdsmessige og ikke begrunnet ut fra at tjenesteyteren er etablert i annen EØS-stat.

Loven begrenser ikke ansvarlig myndighets kompetanse til å føre tilsyn med tjenesteyter etablert i riket.

§ 25 Bistandsplikt overfor myndigheter i en annen EØS-stat

Ansvarlig myndighet skal ved begrunnet forespørsel fra myndighet i annen EØS-stat yte bistand ved tilsyn med tjenesteytere. Bistanden skal gis uten ugrunnet opphold, innenfor rammen av norsk lov og i samsvar med forskrift gitt i medhold av § 27.

Bistand i henhold til første ledd omfatter

- a) å gi informasjon om og foreta inspeksjon og andre undersøkelser av tjenesteytere og tjenesteyting som er nødvendig for andre EØS-staters tilsyn
- b) å føre tilsyn med og gi opplysninger om tjenesteytere etablert her i riket som midlertidig yter tjenester i annen EØS-stat
- c) å gi opplysninger om endelige avgjørelser om sanksjoner og avgjørelser om konkurskarantene som er ilagt en tjenesteyter, som har direkte betydning for dennes faglige dyktighet eller pålitelighet

Ansvarlig myndighet kan ikke avstå fra å føre tilsyn med eller vedta sanksjoner mot en tjenesteyter etablert i riket, fordi tjenesten er utført eller har voldt skade i en annen EØS-stat.

Myndighet i annen EØS-stat skal gis samme tilgang til registre over tjenesteytere som ansvarlig myndighet har.

Ansvarlig myndighet kan anmode myndighet i annen EØS-stat om bistand på samme vilkår som fastsatt i annet ledd, jf. første ledd første punktum.

Opplysninger som ansvarlig myndighet får oversendt etter første og femte ledd, kan bare brukes i den saken som ligger til grunn for forespørselen. Tjenesteyteren skal underrettes hvis opplysninger gis i tråd med annet ledd bokstav c.

§ 26 Varslingsplikt for ansvarlig myndighet

Ansvarlig myndighet skal straks varsle tilsvarende myndigheter i andre EØS-stater og EFTAs overvåkningsorgan i samsvar med forskrift gitt i medhold av § 27, dersom den blir kjent med en fare for alvorlig skade på personers helse eller sikkerhet eller for miljøet, som voldes

- a) av en tjenesteyter som er etablert i riket og yter tjenester i andre EØS-stater, eller
- b) ved et alvorlig forhold av en tjenesteyter uavhengig av dennes tilknytning til riket.

Kapittel 7 Avsluttende bestemmelser

§ 27 Forskrifter

Kongen kan gi forskrifter til gjennomføring av loven i samsvar med EØS-retten. Kongen kan gi forskrift om saksbehandlingsregler for tillatelsesordninger til utfylling av reglene i loven her, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra § 11

annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

§ 28 Ikrafttreden

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

§ 29 Endringer i andre lover

Når loven trer i kraft, endres andre lover slik:

1. I lov 14. juni 1912 nr. 1 om anlegg av taugbaner, løpestrenger mv., skal ny § 19a lyde:

Når det gjelder regler om tillatelser, konsesjoner m.m. som kreves for å utføre virksomhet regulert av denne lov, kan departementet gi forskrifter om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

2. I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjøres følgende endringer:

§ 131a nytt fjerde ledd skal lyde:

Kongen kan i forskrift gi saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for søknad om tillatelse til fotografering, filmopptak og opptak for radio eller fjernsyn, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 andre ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

Kapittel 11 ny del IIIa skal lyde:

IIIa Forholdet til tjenesteloven

§ 233a

Kongen kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for tillatelsesordninger i eller i medhold av dette kapittel, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 andre ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i denne loven og forvaltningsloven.

3. I lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr gjøres følgende endringer:

§ 15 skal lyde:

Kongen kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for tillatelsesordninger i eller i medhold av loven her, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak

fra tjenesteloven § 11 andre ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

Nåværende § 15 blir ny § 16.

4. I lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. skal ny § 51 lyde:

Departementet kan for godkjenning etter §§ 13b, 38a, 38c og 45b gi saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 andre ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

5. I lov 9. juni 1961 nr. 1 om skytevåpen og ammunisjon m.v., skal § 31 første ledd nytt annet og tredje punktum lyde:

Kongen kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for tillatelsesordninger i eller i medhold av loven her, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 andre ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

6. I vegtrafikkloven 18. juni 1965 nr. 4 skal ny § 43a lyde:

§ 43a Forholdet til tjenesteloven

Når det gjelder regler om godkjenninger, kompetansebevis m.m. som i medhold av vegtrafikkloven kreves for å utføre visse typer virksomhet, kan departementet gi forskrifter om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

7. I lov 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker skal § 13 b første ledd nr. 6, 7 og ny nr. 8 lyde:

6. at forvaltningsorganet anmelder eller gir opplysninger (jfr. også nr. 5) om lovbrudd til påtalemyndigheten eller vedkommende kontrollmyndighet, når det finnes ønskelig av allmenne omsyn eller forfølgning av lovbruddet har naturlig sammenheng med angiverorganets oppgaver,

7. at forvaltningsorganet gir et annet forvaltningsorgan opplysninger (samordning) som forutsatt i lov om Oppgaveregisteret,

8. at forvaltningsorganet gir et forvaltningsorgan i en annen EØS-stat opplysninger som forutsatt i tjenesteloven.

8. I lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester skal § 7 lyde:

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for søknad om godkjenning av produkt, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

9. I lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall gjøres følgende endringer:

§ 85 overskriften skal lyde:

(forholdet til forvaltningsloven og tjenesteloven)

§ 85 nytt fjerde ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for søknad om tillatelse etter kap. 3, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

10. I lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet, § 26 skal ny nr. 11 lyde:

11. om saksbehandlingen til utfylling av reglene i tjenesteloven for autorisasjon av preparanter og av jegerprøveinstruktører, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

11. I lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene skal § 4a-4 lyde:

§ 4a-4. (Meldingsplikt og godkjenning)

I forskrifter etter § 4a-1 annet ledd kan det gis nærmere bestemmelser om meldingsplikt til kommunestyret for den som planlegger eller iverksetter virksomhet som etter sin art kan ha innvirkning på helsen, eller endring i slik virksomhet.

I forskriftene kan det videre fastsettes at virksomheter som det etter første ledd kan kreves melding om, skal være godkjent av kommunestyret. Nærmere bestemmelser om slik godkjenning kan gis i forskriftene, herunder om saksbehandlingsregler til utfylling av tjenesteloven. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn. I forskriftene kan bestemmes at fylkesmannen gir godkjenning dersom slik virksomhet berører flere kommuner. Berører virksomheten flere fylker, kan bestemmes at departementet gir godkjenning. Det kan videre gis bestemmelser om klageordning i tilfelle hvor fylkesmannen eller departementet gir godkjenning. I forskriftene kan det bestemmes at Mattilsynet 1 gir godkjenning av drikkevann og vannforsyningsanlegg, og regler om klage over slike vedtak.

Kommunestyret kan ved godkjenning sette vilkår for å ivareta hensynet til folks helse, jfr. § 1-2 og § 4a-1.

Dersom nødvendig godkjenning ikke foreligger, eller vilkår ikke oppfylles, kan kommunestyret kreve virksomheten stanset. Stansning kan bare kreves dersom ulemmene stansningen vil medføre, står i rimelig forhold til den helsefare som unngås. Stansning kan om nødvendig gjennomføres med bistand fra politiet.

12. I lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav, skal § 5 syvende ledd nytt annet og tredje punktum lyde:

Til utfylling av reglene i tjenesteloven kan Kongen gi forskrift om behandling av inkassobevilling, herunder om frister og rettsvirkninger ved fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

13. I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholig drikk m.v., skal ny § 1-11 lyde:

§ 1-11 Saksbehandlingsregler

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for bevillinger og andre tillatelser i loven her, herunder om saksbehandlingsfrister og rettsvirkninger av fristoverskridelser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

14. I lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m., skal § 7-6 nytt tredje ledd lyde:

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for konsesjoner etter §§ 4-1 og 4-5 i denne lov, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i denne loven.

15. I lov 4. desember 1992 nr. 130 om husdyravl, skal ny § 7a lyde:

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for godkjenning etter §§ 2 og 4 herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse.

Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

16. I lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler, skal ny § 26a lyde:

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for godkjenning av virksomheter som driver med forskrivning, tilvirkning,

distribusjon mv. av medisinfôr til dyr, fugler, fisk og andre akvatiske organismer, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

17. I lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart, skal nytt annet ledd til § 15-4 lyde:

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for godkjenning av autorisert verksted, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

18. I lov 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere, skal § 13 nytt annet ledd lyde:

Kredittilsynet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven, for autorisasjon som regnskapsfører og regnskapsførerselskap, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

19. I lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet, skal § 10 lyde:

§ 10 Behandlingsfrist

Kommunene skal ta stilling til bevilningssøknaden så raskt som mulig og senest innen 60 dager.

Kommunen skal så raskt som mulig gi søkeren et foreløpig svar med opplysning om den frist som gjelder for saksbehandlingen og om klagerett.

Saksbehandlingsfristen regnes fra det tidspunkt da søkeren har gitt kommunen all nødvendig dokumentasjon. Mangler nødvendig dokumentasjon fra søkere, skal denne så snart som mulig oppfordres til å gi fullstendig dokumentasjon og opplyses om at saksbehandlingsfristen først løper fra det er gjort.

Fristen kan forlenges én gang dersom sakens kompleksitet gjør det nødvendig. Fristforlengelsen skal begrunnes og skal meddeles søkeren før den opprinnelige fristen er ute.

Bevilning anses ikke for gitt selv om fristen er ute.

20. I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa, skal § 2-12 nytt femte ledd lyde:

Departementet kan gi forskrift om sakshandsamingsreglar til utfylling av reglane i tjenesteloven om godkjenning av private grunnskolar etter føresegna her, medrekna sakshandsamingsfrist og rettsverknader av fristoverskri-

ding. Unntak frå tjenesteloven § 11 annet ledd kan berre gjerast når det er grunnlagt med tvingande allmenne omsyn, medrekna omsynet til barn og unge under opplæring. Sakshandsamingsreglane kan vike av frå reglane i forvaltningslova.

21. I lov 5. juni 1999 nr. 37 om lov om endringer i rettergangslovene m.m. (kildevern og offentlighet i rettspleien), del II skal nytt fjerde ledd i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene ny § 131 lyde:

Kongen kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for søknad om tillatelse til fotografering, filmopptak og opptak for radio eller fjernsyn, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 andre ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

22. I lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell, skal ny § 9a lyde:

§ 9a Forholdet til tjenesteloven

Kongen kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse.

Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i denne loven og forvaltningsloven.

23. I lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver, skal § 43 første ledd ny bokstav f lyde:

f) *saksbehandlingen til utfylling av reglene i tjenesteloven for tillatelsesordninger i eller i medhold av loven her, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 andre ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.*

24. I lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet § 7, skal nytt femte og sjette ledd lyde:

Tjenesteloven § 11 annet ledd om automatisk innvilgelse gjelder ikke for godkjenninger etter denne paragraf.

Kongen kan i forskrift fastsette særskilte saksbehandlingsfrister for godkjenninger etter denne paragraf.

25. I lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler gjøres følgende endringer:

Gjeldende kapittel VI blir nytt kapittel VII. Gjeldende §§ 16 til 17 blir nye §§ 19 til 20.

Nytt kapittel VI med §§ 16 til 18 skal lyde:

Kapittel VI Meldeplikt for krav til tjenestevirksomhet

§ 16 Virkeområde for kapittel 6

For §§ 17 og 18 skal tjenesteloven kapittel 1 gjelde.

§ 17 Meldeplikt for visse krav til tjenestevirksomhet i riket

Forslag til følgende krav til å starte og utøve tjenestevirksomhet i riket skal meldes til EFTAs overvåkingsorgan gjennom departementet:

- kvantitative eller geografiske begrensninger,
- plikt for tjenesteyter til å ha en bestemt juridisk form,
- krav knyttet til eierskap i et foretak,
- krav om at en tjeneste bare kan ytes av tjenesteytere innenfor et bestemt yrke, unntatt krav som gjelder lovregulerte yrker som reguleres av EØS-avtalen vedlegg VII punkt 1 (direktiv 2005/36/EF) om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner.
- krav om minste antall ansatte,
- krav om minstepriser eller høyeste priser for en tjeneste, og
- krav om å yte andre nærmere angitte tjenester sammen med hovedytelsen.

Meldingen skal inneholde forslag til krav på norsk og engelsk og skal vise at kravet

- verken direkte eller indirekte forskjellsbehandler på grunnlag av statsborgerskap eller etableringsstat,
- er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, og
- er egnet og nødvendig for å oppnå formålet med kravet.

§ 18 Meldeplikt for krav til tjenesteytere fra annen EØS-stat

Forslag til krav som kan gjøres gjeldende overfor en tjenesteyter fra en annen EØS-stat i henhold til tjenesteloven §§ 16 og 17, skal meldes til EFTAs overvåkingsorgan gjennom departementet.

Meldingen skal inneholde forslag til krav på norsk og engelsk og skal vise at kravet

- verken direkte eller indirekte forskjellsbehandler på grunnlag av statsborgerskap eller etableringsstat,
- er begrunnet ut fra hensynet til offentlig orden og sikkerhet, folkehelsen eller miljøvern, og
- er egnet og nødvendig for å oppnå formålet med kravet.

29. I lov av 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling, skal § 2-3 nytt fjerde ledd lyde:

(4) Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for tillatelse til å drive eiendomsmegling, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

30. I lov av 27. februar 2009 nr. 10 om kvoteplikt og han-

del med kvoter for utslipp av klimagasser skal § 5 nytt annet ledd lyde:

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for søknad om tildeling av vederlagsfrie kvoter etter §§ 7 og 8 og for godkjenning av den kvotepliktiges rapportering av klimagassutslipp etter § 17, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

31. I lov ... nr. ... om dyrevelferd, skal ny § 30a lyde:

§ 30a *Forholdet til tjenesteloven*

Kongen kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse.

Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i denne loven og forvaltningsloven.

Votering:

Tilrådinga frå komiteen blei samrøystes vedteken.

Presidenten: Det blir votert over overskrifta til lova og lova i det heile.

Votering:

Overskrifta til lova og lova i det heile blei samrøystes vedtekne.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 5

Komiteen hadde rådd Odelstinget til å gjere slikt vedtak til

I o v

om endringer i sjøloven (registrering og rettsvern for pant i skrog m.m.)

I

I lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) gjøres følgende endringer:

§ 31 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Slik registrering av skip omfatter også skrog, større seksjoner av skrog eller hovedmaskineri bygget ved verk-

sted utenfor riket dersom levering fra det utenlandske verkstedet har funnet sted.

Nåværende annet, tredje og fjerde punktum blir nytt tredje, fjerde og femte punktum.

§ 43 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Det samme gjelder dersom skroget, større seksjoner av skroget eller hovedmaskineri bygges ved et utenlandsk verksted og levering fra det utenlandske verkstedet har funnet sted.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Votering:

Tilrådinga frå komiteen blei samrøystes vedteken.

Presidenten: Det blir votert over overskrifta til lova og lova i det heile.

Votering:

Overskrifta til lova og lova i det heile blei samrøystes vedtekne.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 6

Komiteen hadde rådd Odlestinget til å gjere slikt vedtak til

I o v

om endringer i akvakulturloven

I

Lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur blir endret slik:

§ 6 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hel eller delvis stans i tildeling for bestemte arter i bestemte tidsperioder eller geografiske områder, herunder om at søknader skal behandles i tildelingsrunder på bestemte tidspunkt.

§ 16 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om pålegg om flytting av akvakulturanlegg innenfor et nærmere definert geografisk område dersom overordnede samfunns- og næringsmessige hensyn, herunder hensynet til fiskehelse og miljø tilsier dette. Departementet kan også i forskrift gi nærmere bestemmelser om prosedyrer for initiering og gjennomføring av prosesser med sikte på flytting, herunder prinsipper for dekning av kostnader.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen fastsetter.

Presidenten: Det blir først votert over I § 16 nytt tredje ledd.

Framstegspartiet, Høgre, Kristeleg Folkeparti og Venstre har varsla at dei vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Tilrådinga frå komiteen til I § 16 nytt tredje ledd blei vedteken med 42 mot 35 røyster.
(Voteringsutskrift kl. 00.36.34)

Presidenten: Det blir votert over resten av I og II. Framstegspartiet har varsla at dei vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Tilrådinga frå komiteen til resten av I og II blei vedteken med 60 mot 17 røyster.
(Voteringsutskrift kl. 00.36.57)

Presidenten: Det blir votert over overskrifta til lova og lova i det heile.
Framstegspartiet har varsla at dei vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Overskrifta til lova og lova i det heile blei vedteken med 60 mot 17 røyster.
(Voteringsutskrift kl. 00.37.21)

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r. 7 [00:37:34]

Referat

Presidenten: Det ligg ikkje føre noko referat.
Ber nokon om ordet i samsvar med § 37 a i forretningsordenen før møtet sluttar? – Møtet er slutt.

Møtet slutt kl. 00.38.
